

== Velja po pošti: ==
 Za celo leto naprej . . . K 25.—
 za en mesec 2.—20
 za Nemčijo celoletno . . . 29.—
 za ostalo inozemstvo . . . 35.—
V Ljubljani na dom:
 Za celo leto naprej . . . K 24.—
 za en mesec 2.—
 V upravi prejemati mesečno . . 1.—70
== Sobotna izdaja: ==
 za celo leto 7.—
 za Nemčijo celoletno . . . 9.—
 za ostalo inozemstvo . . . 12.—

SLOVENEK

== Inzerati: ==
 Enostolna pettivrsta (72 mm):
 za enkrat po 18 v
 za dvakrat " 15 "
 za trikrat " 13 "
 za večkrat primeren popust.
 Poročna oznanila, zabavale, osmrtnice itd.:
 enostolna pettivrsta po 2 v.
== Poslano: ==
 enostolna pettivrsta po 40 v.
 Izhaja vsak dan, izvenredno ne-
 delje in praznike, ob 5. uri pop.
 Redna letna priloga Vozni red

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
 Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne
 sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74. —

Političen list za slovenski narod.

Upravištvo je v Kopitarjevi ulici št. 6. — Račun
 pošne hranilnice avstrijske št. 24.797, ogrske 28.511,
 bosn.-herc. št. 7563. — Upraviškega telefona št. 183.

Po svetovni vojni — Irgovinska vojna?

Še divja svetovna vojna s polno silo in uničuje ljudi in stvari, a že se oglašajo ruski finančni minister in napoveduje brezobziren trgovinski boj proti Nemčiji. Glasom nekega pariškega poročila je ruski finančni minister Bark izjavil nasproti sotrudniku »Matina«, da se Nemci motijo, ako menijo, da bo vojna z vojaško akcijo končana. Rusija marveč že sedaj ukrepa vse potrebno, da bo brez usmiljenja nadaljevala gospodarski boj proti Nemčiji. Francoski zavezniki Rusije bodo na ruskih trgih nadomestili Nemce. A Francozi morajo potrebe, navade in trgovske običaje na Ruskem na licu mesta proučiti, potem bodo pa tudi uživali vsako varstvo in vso pomoč.

Rusija namerava torej sploh prepovedati uvoz nemškega blaga. Take eksaltirane trgovinske - politične odredbe v času miru niso nove v zgodovini zadnjih stoletij, in Rusija sama nam daje zato zgled. Tedaj je bila ost vsekakor obrnjena proti sedanjemu rusku zavezniku Franciji. Ko je namreč leta 1793. francoska revolucija slavila svoje orgije, je Rusija nastopila proti jakobinski vladi s tem, da je prepovedala vsak uvoz francoskih proizvodov. Uspeh te odredbe pa ni bil posebnostno sijajen, ker je le povzročil, da se je razpaslo tihotapstvo; francoske tinkture, maže, nakitja so kljub prepovedi prihajala na Rusko, le da so jih morali Rusi dražje plačevati nego bi jih bili sicer. Enako izkušnjo je napravila Španija, ki se je skušala še pred francosko revolucijo popolnoma zapreti proti Franciji. Upeljala je visoko carino. Carinske predpise so pa carinski uradniki svojevoljno tolmačili, in ker so se vedno menjali, ni bilo v pobiranju carine nobenega reda. Španska industrija pa tudi ni bila vstanu zadostiti zahtevam in potrebam domače dežele, in tako je cvetelo tihotapstvo. Uradniki so bili podkupljivi in posamezni francoski eksporterji so sklepali z njimi prave pogodbe. Vse drakonične odredbe proti francoskemu blagu so imele samo ta uspeh, da so morali Španci francoske izdelke toliko dražje plačevati. — Na Avstrijskem je hotel Jožef II. leta 1765. sploh prepovedati uvoz vsega inozemskega blaga, a se je dal pravočasno poučiti. Tudi Friderik II. je istočasno prepovedal uvoz kakih 5000

vrst inozemskega blaga, ko je bil že preje za te vrste naložil visoko carino. Na ta način je upal dvigniti industrijo v domači deželi. Toda niti visoka carina niti popolna preoved nista prinesli željenega uspeha.

Tudi Anglija se hoče zapreti proti Nemčiji, toda že tekom sedanje vojne se je pokazalo, da dandanes taki poizkusi niso izvedljivi. Nemčija na primer proizvaja celo vrsto kemičnih proizvodov, ki jih angleška industrija neobhodno potrebuje za svoje izdelke. Ker bi mogle radi vojne te kemikalije priti na Angleško le po velikih ovinkih in se je tudi njihovo proizvodnjo na Nemškem znatno omejilo, zato je morala angleška industrija že ustaviti izdelovanje več svojih fabrikatov. Zlasti je Anglija pogrešala nemških anilinovih barv. Angleška industrija jih neobhodno potrebuje. V zadnjih letih so se tudi navadili na umetno plavilo, ki je istotako prihajalo iz Nemčije. Sedaj so se morali znova vrniti k naravnemu indigu, v kolikor ga je sploh mogoče dobiti. Odkar so Angležem pošle nemške anilinske barve in ceni barvni surogati, je cena naravnemu indigu poskočila od 3 šilingov 6 penc na 15 šilingov 6 pence. Povpraševanje po njem je tako veliko kakor pred 30 leti, ko še niso zavladale anilinske barve; a tedaj je bilo v londonskih skladiščih 2000 ton naravnega indiga, sedanje londonske zaloge pa znašajo baje manj nego 30 ton.

Sedaj nameravajo na Angleškem ustanoviti družbo, ki bi se imela z državno podporo lotiti izdelovanja anilinovih barv. Ureditev, upeljava obratovanja in brezhibno funkcioniranje takega podjetja pa zahtevajo nekaj let časa, kar bo za britanske barvarje in katunarje le malo predolgo. Angleško finančno glasiljo z ozirom na ta vprašanja ne prikriva svoje nevolje ter piše: »Davkoplačevalci bodo lahko zadovoljni, da bodo pri barvah izgubili le polovico tistega denarja, kakor je stala konsumenta vladna kupčija s sladkorjem.« In na drugem mestu piše: »Žalostno je videti, kako vlada svojo despotično oblast, ki jo ima med vojno, uporablja za to, da prelamlja načela, ki so jo dvignila na krmilo.«

Ideja o zaprtju Rusije proti Nemčiji — in seveda tudi proti Avstro-Ogrski — pa po vsej priliki ni zrastle na ruskem željniku, marveč se je rodila na Francoskem ali pa na Angleškem. Saj gresta ti dve državi za tem, da uničita trgovino centralnih držav.

Saj so že sedaj, sredi vojne, na vseh nemških izvoznih popriščih marno na delu nešteti francoski in angleški potniki, da odjedo Nemčiji njene odjemalce. Njihove namene pa seveda močno ovira okolnost, da njihova domača industrija in zlasti plovba ne moreta z delom prav naprej in ne zadoščata zahtevam. Francija je poslala na Rusko celo komisijo strokovnjakov, da preiščejo, katere tekstilne proizvode, ki so jih doslej dobavljali iz Nemčije, bi mogla nadomestiti francoska industrija. Enak namen je imelo potovanje bivšega francoskega ministra v Brazilijo glede bombaževnega blaga.

Od volje do dejanja je pa dolga pot in je še veliko vprašanje, če bo Rusija po vojni res hotela vrezati v lastno meso s tem, da se zapre proti Nemčiji. Ravnotako je še vprašanje, če se sedanja skupnost entente ne bo razbila v boj za koristi.

Splošno popisovanje zalog žita in moke.

Kakor včeraj prinašamo sledeče uradno poročilo c. kr. deželne vlade:

Kakor je razvidno iz poročila v včerajšnji številki, se bo na podlagi cesarske naredbe, s katero se urejuje promet z žitom in mlinskimi izdelki, začelo z drugo pripravljeno odredbo za končno ureditev porabe imenovanih neobhodno potrebnih živil. Vse te vrste zaloge se bodo splošno popisale.

Ta odredba, ki je največje važnosti in pomena, hoče dosegati množino obstoječih zalog. Popisovanje obsega sicer samo žito in ostale mlinske izdelke, je pa glede teh živil splošno, to se pravi: popisovalo se ne bo samo pri proizvajalcih, trgovcih in obrtnikih itd., ampak v vsakem gospodarstvu in gospodinjstvu. To je potrebno, če hočemo v resnici ugotoviti vse zaloge in tako dobiti trdno podlago za končno ureditev porabe.

Zato se je treba obrniti na vse ljudske sloje z nujnim pozivom, da ljudje ničesar ne skrivajo ali zamočijo, kajti za skrivanje ali zamočevanje so zagrožene težke kazni in skrite ali zamočene zaloge se bodo zaplenile v korist države.

Tako v deželnem stolnem mestu Ljubljani kakor tudi na deželi bodo te zaloge popisovali posebni zaupniki, ki jih imenuje politična

oblast prve instance, v Ljubljani mestni magistrat, na deželi okrajna glavarsva. Zaupniki morajo brez ozira na osebo postopati po najboljši vesti in vednosti in molčati o zasebnih razmerah in poslovnih skrivnostih posestnikov zalog, ki bi jim ob tej priliki prišle na znanje; pač pa imajo tudi pravico pregledati obratovališča, skladišča in ostale prostore in na zahtevo se jim mora dati vsa potrebna pojasnila.

Popisovanje se prične dne 28. februarja in mora biti končano do 5. marca.

Zaloge se bo zapisovalo in zaznamovalo na mestu, kjer se nahajajo; kdor ima tedaj zaloge na različnih krajih, n. pr. v Ljubljani in na posestvu na deželi, bo moral svoje ljubljanske zaloge naznaniti v Ljubljani, zaloge pa, ki se nahajajo na posestvu na kmetih, pa pri občini, v katero spada posestvo.

Kot odločilni dan za popisovanje zalog je določen 28. februar, to se pravi: v onih gospodarstvih, gospodinjstvih, obratovališčih itd., kjer se bo popisovalo kak dan pozneje, je treba zapisati one množine, ki se jih je imelo 28. februarja. Popisovanje bo zelo olajšano, če dne 28. februarja vsak sam zase ugotovi, koliko žita, moke in drugih mlinskih izdelkov ima ta dan v zalogi. One množine, katere bo po 28. februarju pa do dneva dejanskega popisovanja porabil, bo treba na dan popisovanja prišteti k ta dan obstoječim zalogam; nasprotno pa se na one množine, ki jih bo kdo po 28. februarju pa do dneva dejanskega popisovanja pridobil, ne bo oziralo.

Popisovanje zalog se vrši na ta način, da se izpolnijo naznanilni listi, ki jih prinese s seboj zaupnik, ki jih bo tudi izpolnil po napovedi posestnika zalog oziroma po ugotovitvi resničnosti teh navedb; posestnik zalog ima nato naznanilni list podpisati ali pa podkrižati.

Kdor 28. februarja v vseh vrstah žita in moke in ostalih mlinskih izdelkov nima vsega skupaj več kakor 20 kg, ni dolžan podati podrobnih podatkov o posameznih vrstah; na naznanilnem listu bo podpisal samo to točko in s tem dal zagotovilo, da 28. februarja nima ali ni imel več kakor 20 kg, pač pa jamči za resničnost te napovedi pod strogo kaznijo.

Tega izjemnega določila pa se ne sme tako umevati, kakor da bi bilo treba napovedati samo one množine, ki

LISTEK.

† Ivan Markeš.

Toraj tudi Ti, ljubi Ivan, si nas zapustil! Težkim srcem Ti danes v spomin pišem te vrstice, a čutim se dolžnega, saj sva bila v življenju dolgo vrsto let odkritosrečna, ljubeča se prijatelja — v mirnih in burnih časih. Dobro se spominjam prizora — bilo je ob času začetka zgradbe Boh. železnice, v Soteski, tam kjer stoji sedaj postaja Soteska — pridržal je na kolesu v vojaški uniformi deseterik Ivan ter me s prijaznim nasmehom pozdravil. Prvi pozdrav, prvi pogled, prvi razgovor — in prikupil se mi je mladenič in od takrat bila sva si zvesta.

Komaj je Ivan odslužil vojaške, se je lotil z vso intenzivnostjo gospodarskega dela. Oče mu je izročil ob bohinjskem predoru na Bistrici majhno hišico; tam si je Ivan, nadarjen mladenič v letih imenovane zgradbe s svojim prikupljivim značajem in izvenredno pridnostjo pridobil precej gmotnih sredstev. Takrat se je tudi poročil z delavno gospo Pepico, ki mu je bila ves čas zvesta in skrbna tovarišica ter si pridobil zaupanje in prijateljstvo pri domačinih in tučih.

Ivan, ki je dovršil trgovsko šolo z najboljšim uspehom, se je tehnično povzpela na visoko stopinjo, tako, da je delal razne načrte za poslopja, vile, zgradbe domačin in tujcem. Ni čuda, tudi sebi je izdelal praktični načrt za gospodarsko poslopje. Lepa stavba ob pritoku Belce spričuje, kako podjeten duh je bil rajnki Ivan. Uporabil je iz predora tekoči potok v obrat za pilo in električno razsvetlavo, ki je v Bohinju edina moderna naprava. Prvi v Bohinju je on, ki je gospodarsko napredno hodil od stopinje do stopinje in veliko započetih načrtov je z njim vred leglo v grob.

Koliko ljudi je pri njem našlo dela in kruha, in vsi ti žalujejo sedaj za njim kot svojim krušnim očetom.

Kot lesni trgovec in hotelir je vskozi vesten in pošten.

Toda Ivan ni imel razuma in srca le zase in za svoj gmotni napredek, temveč je bil nesebičen in vzgleden delavec na socialnem, združenem in političnem polju ves čas, kar je bival v Bohinju.

Z kako nepopisnim veseljem se je udeleževal vseh pevskih vaj pri takrat zelo znanem domačem pevskem zboru ter se odlikoval kot izborni pevec z zvonkim bariton glasom.

Neumorno je deloval pri Izobraževalnem društvu, kolega odbornik je

bil od začetka. Z veseljem je nastopal v raznih vlogah na odru; nikdar in nikjer se ni sramoval pokazati se odločnega prijatelja našega ljudstva.

Pri hranilnici in posojilnici je opravil od začetka nje ustanovitve z največjo natančnostjo časten posel preglednika ter se udeleževal redno vseh sej. Za njim žaluje po vsej pravici tudi ta zavod.

In ko smo ustanavljali domorodno društvo »Orel«, kako se je zanimal in veselil teh mladih domoljubnih in narodnih prijateljev. V njegovi hiši v natačeno polni dvorani, kjer je bila zbrana vsa mladina obeh bohinjskih dolin smo dali tej po celi Kranjski tako razširjeni mlad. organizaciji pomembno ime Orel, da se še dandanes loči od nasprotne, našemu ljudstvu sovražne. V tej dvorani je pričel Izobraževalno društvo svoje prireditve in v tej dvorani so se upili mladi Orli, dokler so razmere pripuščale. Z eno besedo: Ivan mi je bil vsa leta desna roka pri delu in trpljenju za blagor ljudstva. Kako naglo je kapiral vsako novo misel . . .! pa jo tudi izvedel, magari z žrtvami in gmotno izgubo.

Ali naj opisujem še njegovo delovanje pri občini? Pri občinskem odboru pričajo številni sejni zapisniki, koliko modrih nasvetov in predlogov je blagi rajnki stavil. Žal — niso ga vse-

lej umeli . . . Da je bil Ivan zvest prištas naše stranke, menim, da iz povedanega samo ob sebi sledi. Gospodarski, patriotični in politični shodi vršili so se redoma pri Markešu.

Še eno in sicer v humanitarnem oziru najlepšo stran iz njegovega življenja naj omenim: rajnki je imel najboljše srce do ubogih in zapuščenih sirot. On ni preklinjal, kjer so drugi, on ni zaničeval, kadar so drugi, on ni zatiral siromakov . . . ne, ne, on je ponudil streho, prenočišče tudi tistim, ki drugod niso našli ne strehe, ne prenočišča, in ta dela usmiljenja, dragi Ivan, Te spremljajo od zapuščenih, pa hvaležnih sirot v večnost in spletajo krono plačila.

Minulo leto ob času občne mobilizacije je sledil klicu presvitlega cesarja za rešitev domovine tudi nepozabni Ivan ter odšel z drugimi vojaki na bojišče v Galicijo. Ob slovesu je bil očičen in zamišljen, kakor bi bil stih, da ne bo več videl dragega mu Bohinja. Obiskal sem ga zadnjikrat v zavodih v oskrbi pri njegovem bratu Alojziju. Zadnjikrat se mi je tako milo in prijazno nasmehnul kot pri prvem sestanku. Padel je kot žrtev za čast domovine, katero je tako pristrčno ljubil, splošila se mu je le ena zadnja želja po besedah pesnikovih: »V zemlji domači da truplo leži.«

J. Piber.

presega 20 kg; nasprotno: kdor ima n. pr. 21 kg v raznih vrstah žita in moka, ta mora te množine podrobno napovedati.

Razuntega pa bo moral vsak napovedati, kolikim osebam daje hrano v svojem gospodinjstvu (gospodarstvu).

Kdor ima v vseh vrstah žita, moka in ostalih mlin. izdelkov vsega skupaj več kakor 20 kg, ta bo po navodilih na naznanilih listih moral te množine podrobno napovedati in sicer ločeno po žitnih vrstah: pšenica, rž, ječmen, oves, stara koruza, nova koruza in nato po vrstah moka, oziroma mlin. izdelkov: pšenična moka, ržena moka, ječmenova moka, ovsena moka, koruzna moka in — zdrob, pšenični zdrob in ječmenov (ješprenj).

Posamezne množine je treba brez izjeme povedati v kilogramih, ker bi pri različnih merah in utežih bilo nemogoče enotno sestaviti podatke popisovanja zalog, zato se ne sme množin napovedati v litrih ali mernikih. Tako bo treba napovedi po litrih in drugih merah pred vpisom v naznanilni list preračunati v kilograme.

Žita za setev se ne sme oddačunati od cele zaloge, ampak jo je treba vračunati; pač pa bo v posebnem stolpcu (rubriki) naznanilnega lista treba povedati, koliko žita, napovedanega v predidoci rubriki je žito za setev in sicer ločeno: za lastno polje ali za prodajo določeno. Oblast niti od daleč ne misli omejevati porabo semen za setev in zato bodi tudi pri tej priliki še enkrat poudarjeno, kako se ravno letos polaga veliko važnost na obilno žitno setev v letošnji spomladi.

Posestniki konj bodo morali tudi navesti koliko konj krmijo z napovedanimi zalogami ovsa.

Iz navedenih obrisov napovedi, ki se imajo storiti pri popisovanju, je razvidno, da posameznim gospodarjem, družinskim očetom in ostalim osebam, ki so dolžne dati napoved, ne bo prav nič težko dati vse potrebne podatke zaupnikom, ki bodo prišli popisovati njihove zaloge. Treba je samo dobre volje in poštenja in na te lastnosti pa se mora z ozirom na popisovanje, ki se vrši v interesu splošnosti, računati pri vsakem.

Peki in slaščičarji in oni, ki obrtoma oddajajo moko in mlin. izdelke tretjim osebam (mlinarji, trgovci z moko, društva konsumentov, trgovci z mešanim blagom itd.) bodo poleg tega morali še napovedati, koliko mlin. izdelkov bodo porabili za peko oziroma prodajo v času od 1. do 15. februarja 1915. Tudi tem obrtnikom in družbam gotovo ne bo težko na podlagi njihovih poslovnih zapisov itd. podati potrebne podatke.

Kakor že omenjeno, se začne popisovanje v čeli deželi 28. februarja in mora biti končano 5. marca t. l. Čim bolj naglo in gladko se bo to popisovanje zalog izvršilo, toliko preje se bo lahko uredila splošna poraba teh neobhodno potrebnih živil. Vredilne misli te ureditve splošne porabe so v cesarski naredbi že določene in njihov namen je, vsemu prebivalstvu preskrbeti kruha do prihodnje zetje.

Vsak po svojih močeh naj pomaga, kjer se gre za tako velike interese skupnosti.

Naročanje „Slovenca“.

General Pau. — Junaštvo njegove sestre.

Čitali smo, da je šel francoski general Pau (pô) na Rusko. Kakšen namen naj ima to, se še ne ve. Oficielno ima izročiti generalisimu Nikolajeviču kolajno, ki mu jo je poverila francoska vlada; a po pravici ugovarjajo takim trditvam, ker enega najspodobnejših svojih generalov Francozi vendar ne bojo odtegnili svoji armadi, samo zato, da bi kolajne na Rusko nosil. Nekateri so mnenja, da bo obiskal rusko armado in poročal doma, kaj je na raznih vesteh o njej resnice, drugi pa trdijo celo, da bo prevzel poveljstvo nad celo rusko armado.

»Neues Wiener Journal« ga opisuje. Pravi, da je ta general i po svoji zunanosti i po svojih zmožnostih eden najznamenitejših francoskih poveljnikov. Ko so v parlamentu pred letom dni debatirali o triletni vojaški službi, je Pau z veliko vneto zagovarjal vladno predlogo proti množičnim nasprotnikom, akoravno je stal na čelu protibojevnikov sam Jaures.

Desne roke nima; vsled posebnega odloka predsednika republike sme nositi sabljo na desni strani. Vendar je eden prvih jahačev francoske armade. Roko je izgubil leta 1870. v bitki pri Froeschwilleru. Takrat je bil podporočnik.

Skrb za moralo na bojiščih.

O seksualnem problemu vojnih armad so se v sedanjem razburkanem času vršila že resna posvetovanja; kajti tudi to vprašanje zasluži i v versko-nravnem, i v zdravstveno-strategičnem oziru vso pozornost vodilnih ter zdravstvenih oblasti. Vojaki, ki preže na sovražnika v hladnih strelskih jarkih, ki imajo noč in dan smrt pred očmi ter so sploh oddaljeni od pomehuženih krajev, večinoma pač niso izpostavljeni seksualnim nevarnostim. Slabše v tem oziru je za one, ki so prideleni munitskim oddelkom ter kolonam za oskrbo trenja in živeža, zlasti če se dalj časa mudé na enem in istem kraju.

V čedalje večji dimenziji pojavljajoče se tozadevne bolezni v sedanji vojski so zbudile resno pozornost vodilnih oseb, predvsem onih organov, ki uvidevajo, da je večalimanj ogrožena čistost in vztrajnost vojskujočih se armad, pa tudi splošno zdravstvo naših narodov. Ta problem je skušal razvozlati tudi zadnji zdravniški shod v mestu Lille. Zbralo se je okrog 300 sanitetskih zdravnikov, ki so pretresali predvsem zdravstvene razmere v nemških polkih. Prof. dr. Flesch je razpravljal ob občni pozornosti v resnih besedah, kako bi se dale preprečiti skrivne bolezni med vojaštvom. Zanimiva izjava je zaključil s temi-le zahtevami:

1. Moštvo naj se o nevarnostih pravočasno (ko se sestavljajo čete) pouči. Pouk naj se okrepi s primernimi kratkimi spisi (letaki). Izdala jih je družba, ki je znana pod imenom »Gesellschaft zur Bekämpfung der Geschlechtskrankheiten«, Berlin W. 64, Wilhelmstraße 48.
2. Moštvo se zabrani uživanje alkoholnih pijač, ki se nadomeste s kavo in čajem.
3. V mestih, kjer se vojaštvo ustavi, naj se skrbi, da dobi moštvo skupna stanovanja; nastanitev po posameznih stanovanjih se po možnosti zabrani.
4. Stroga zadržnost se zaukaže za čas vojne kot vestna dolžnost za vso armado, za moštvo in predstojnike.
5. Ako se ob zdravstveni reviziji izkaže kak slučaj bolezni, se dotičnik kaznuje.
6. Vse tolerančne hiše in podobni lokali se zapro povsod, kjer ložira vojaštvo.

Te in še nekatere druge nasvetovane naredbe so smatrali zdravniki nemških armad kot nujno potrebne v industrijskih mestih Belgije in severne Francije. Poveljniki v mestih Roubaix, Tourcoing in Lille so dali kar naravnost nabiti po ulicah posebne svarilne plakate, ki opozarjajo na nevarnost takozvanih »estaminentov« in ondotnega strežništva. Deloma so dali razne take lokale že zapreti ter nadomestiti z vojaškimi kantinami ter vojaškimi domovi, ki se v njih nahajajo čitalnice, pisalnice in dvorane za kinopredstave. Da se zlasti vojni kurati z božjo besedo na prižnici, z milostjo božjo in v spovednici ter z orožjem večnih resnic udeležujejo boja zoper nenravnost, ki preti ugonobiti marsikomu dušno in telesno zdravje, ni treba posebej omenjati. Ako bodo vojaštvu — kakor je govornik dr. Flesch umestno poudarjal — z lepim zgledom pomagali tudi predstojniki, je upati, da se bo kljub vsemu pesimizmu ta etični boj končal s srečno in zadovoljivo zmago.

Vjeli so ga, a ker ni bil več za vojsko, so ga hoteli Nemci poslati nazaj v Francijo. Treba bi mu bilo samo podpisati izjavo, da se ne bo več boril proti Nemčiji; a ni hotel. Šele pozneje so ga zamenjali z nekim nemškim častnikom, ki ni bil več sposoben za boj. Kljub svoji pohabljenosti se je v onej vojski do konca boril proti Nemcem; tedaj (1871) je postal stotnik, star šele 23 let (rojen 1. 1848., sedaj torej že bližju 70). Od takrat naprej je zelo hitro avanziral.

V svoji domovini je med vojaštvom in med civilnim prebivalstvom sila priljubljen. Za to se ima zahvaliti deloma tudi spominu svoje sestre. Za časa vojske 1. 1870/71. je bila Maria Edmea Pau strežnica v bolnici v Nancy. Studirala je bila slikarstvo, a takoj po izbruhu sovražnosti je prihitela k polku, kjer je služil njen brat. Ponoči, kadar je imela le malo časa, je slikala umirajoče vojake in pošiljala te hitre osnutke rodbinam njihovim, zadnji spomin. V pismih sorodnikov, ki so se zahvaljevali za slike, se je vedno izražalo začudenje, kako more mlada deklica prestatiti toliko naporov: podnevi je neprestano stregla bolnikom, ponoči pa kljub temu je slikala. Skoro nič ni spala.

Ko je izvedela, da je njen brat ujet,

Da so iste nevarnosti tudi v obližu naših avstrijskih armad, kdo bi o tem dvomil. Pisma vojnih kuratov izpričujejo o raznih bojnih zburajočih izkušnjah. Naj bi po zgledu nemškega sanitetskega oskrbnštva tudi vojni zdravniki avstrijskih čet udeleževali v tej za versko-nravno ter strategično-zdravstveno zadevo enako pozornost.

Italijanske skrbi.

Iz Rima se poroča: Velika podražitev vseh živil, posebno pa žita, ki tvori bolj nego kjerkoli drugje temelj ljudski prehrani, je povzročila v širokih ljudskih krogih globoko nevoljo. Razpoloženje je tem srditejšje, ker so vladne odredbe — najprej znižanje in sedaj odprava carine — veliko prepozno prišle. Vzrok pomanjkanja žita na Italijanskem pa nikakor ni samo sedanji vojni položaj v Evropi, marveč so se drugi vzroki. Vojna je res preprečila dovoz ruskega in rumunskega žita, s katerim se je pokrival velik del italijanske potrebe, ker so se zaprle Dardanele. Toda nič manj pomembna za Italijo ni bila lanska slaba letina v Avstraliji, četudi le indirektno. Avstralsko žito gre vedno v pretežni večini na Anglesko. Ker je lani to žito popolnoma odpadlo, je bila Anglija prisiljena, pokriti svojo žitno potrebo s Severni Ameriki. Amerika je bila pa doslej glavna dežela, od koder se je Italija zalagala z žitom. Vrh tega so veliki nalivi v Argentini, ki so razdrli ceste in železnice, skozi več tednov zadrževali dovoz žita iz notranjosti dežele v primorska mesta. Za vse te okolnosti se pa ljudske množice malo brigajo, zanje obstoji samo dejstvo druginje, za katero delajo odgovorno vlado. V Sieni so bili nemiri, v Florenci organizirajo generalni štrajk, v Reggio je ozračje napolnjeno z revolucijo. Seveda gre zbornici in tudi vladi ta stvar veliko bolj za kožo, nego vprašanje o intervenciji v svetovni vojni. Tudi pomanjkanje premoaga bo v zbornici vzbudilo živahno razpravo. Odkar je proglašena nemška blokada proti Angliji, ne prihaja na Italijansko, ki je glede premoaga najsiromašnejša dežela na svetu, nič britanskega premoaga več. Posledice za industrijo, plinarne in celo za železnice so jako težke. Nekaj nadomestila nudi sicer Nemčija iz svojih neizčrpnih premoagovnikov, katerim so se zdaj pridružili še belgijski in severnofrancoski, toda transport nemškega premoaga čez Gotthard ali Brenner je neprijetno dražji nego iz Cardiffa po morju v katerokoli italijansko luko. Vse te skrbi pridejo v italijanskem parlamentu na dnevni red in izkušeni parlametarci pravijo, da ne bo šlo brez hudih viharjev. Seveda se vse vprašuje: Bo-li Salandra kos tem težavam, ali pa jim bo podlegel? In če pade on, kdo bo njegov naslednik? Mnogi in mnogi so mnenja, da to ne bo nihče drugi nego — Giolitti.

Vojska z Rusi.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Naši zavzeli neko višino ob Sanu. — Ponesrečen ruski napad pri Volovcu. — Obsežni boji ob Dnjestru.

Dunaj, 24. februarja. Uradno se poroča: Na poljsko-gališki fronti vlada, izvzemši posameznih živahnih artiljerijskih bojev, po večini mir.

Položaj v Karpatih je v splošnem neizpremenjen. V včerajšnjih bojih ob zgornjem Sanu smo zavzeli neko višino. Ujeli smo 5 častnikov in 198 mož.

se je podala takoj peš na pot. Marširala je in marširala, ni se bala, da bi jo imeli za ogleduhinjo. Prišla je v bolnico. Od tam pa naprej, borec se proti tisoč težkočam. Nazadnje je prišla do Bismarckega samega in ga je prosila, naj brata izpusti. Vemo, da brat ni hotel izjave podpisati, sicer bi bil prost. Pozneje mu je stregla z največjo skrbjo, nato pa odšla za njim zopet v vojsko.

Kmalu potem ji mati piše, da ne ve nič o sinu, in Marija Edmea se odpravi v najhujši zimi na pot, obišče vse francoske armade, nazadnje ga dobi. Sedaj pa hiti k materi praviti ji, da je sin še živ. V gorovju Jura so ji bili sedaj rekli, da je njen brat umrl na ošpicah in so ji pokazali tudi rakev, v kateri je ležal. Brez pomisleka da rakev odpreti in vidi, da mrlič ni njen brat. Tedaj pa naleze od mrliča bolezen in tri dni po dohodu v Nancy umre na ošpicah, stara šele 27 let. Nemška posadka v Nancy izkaže mrtvi junakinji vse časti, njero rakev zavijejo v francosko trobojnico; prvič po petih mesecih je videl tedaj Nancy zopet narodne francoske barve. Nemški častniki in kompanije so stali ob strani, ko so jo nesli k pogrebu, pogrebi so bili pa vsi bolniki in ranjenci vojaških bolnic.

Severno od sedla Volovec je poizkušal sovražnik, izrabivši snežni metež, v trdovratnih bojih prodreti v postojanke, ki so bile zasedene od naših čet. Napad je bil odbit s težkimi izgubami za sovražnika. Ujeli smo 300 Rusov.

Boji južno od Dnjestra zavzemajo čedalje večji obseg in razsežnost, Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, fml.

NEMŠKO URADNO POROČILO.

Rusi poizkušajo prekoračiti Bobr. Berlin, 24. februarja. Veliki glavni stan: Ponovljen sovražni napad iz Grodna smo z lahkoto odbili. Jugovzhodno od Avgustova se je včeraj posrečilo Rusom, da so na dveh točkah prekoračili reko Bobr. Pri Sztabinu smo sovražnika vrgli zopet nazaj. Pri Krasnyboru je pa boj še v teku. Pri Praszyszu smo ujeli 1200 Rusov in zaplenili dva topova.

Vzhodno od Skiernjovic smo odbili ruski napad.

Najvišje armadno vodstvo.

RUSKA POROČILA.

Dunaj, 24. februarja. Korespondenca »Rundschau« poroča: Ruski listi priznavajo, da so zavezniki v posestih nekaterih važnih karpatskih prelazov. — »Nowoje Wremja« piše, da avstrijske čete kljub neugodnemu vremenu v Karpatih zelo pridno delujejo. Izsilile so bitko in pri tem posebno ob gornjem Sanu pokazale največjo vztrajnost in trdovratnost. — »Figaro« poroča iz Petrograda: Položaj je v splošnem za Ruse zadovoljiv.

× × ×

UGODEN POLOŽAJ PRI STANISLAVU.

Berlin, 24. februarja. »Berliner Tageblatt« poroča iz avstrijskega glavnega stana: Pri Stanislavu smo izvojevali nove uspehe. Boj tam za nas še nikdar ni bil tako ugoden, kot je sedaj.

RUSI V TARNOVU.

Prihod in sprejem.

Neki Poljak, ki se je večkrat mudil v Tarnovu, odkar so ga zasedli Rusi, je pred nekoliko dnevi prišel v Krakov ter v »Nowi Reformi« (21. in 22. t. m.) popisal, kako Rusi vladajo v Tarnovu.

Rusi so zasedli Tarnov 11. novembra. Najprej so prišle kozaske in konjeniške prednje straže. Kozaki so židom kradli denar in ure. Od župana dr. Tertila so zahtevali, naj uradno pozdravi ruske generale pred vrati Tarnova. Župan je to odklonil. Kmalu so v mesto prikorakale glavne ruske čete. V predmestjih in v mestu so oplenili nekoliko židovskih trgovin, ki so bile vsled bega gospodarjev zaprte. Odprtih trgovinam so prizanašali. Ruske čete so napravile splošno dober vtisk; oblečene so bile prav dobro. Vmes je bilo nekoliko poljskih vojakov in častnikov, ki so se prijazno pogovarjali s prebivalci.

Poveljnik ruskih čet, general Helmicki, se je nastanil v podružnici avstro-ogrške banke. Od župana je zahteval, da mesto v treh dneh zgradi most čez Bialo, katerega so Avstrijci razstrelili, ter da temeljito očisti vse vojašnice in bolnišnice. Mesto je to izpolnilo. V treh dneh je bil most gotov.

Na ukaz ruskega poveljstva se je moral v dvorani mestne hiše Rusom prirediti slovesen sprejem; to je bil nekaj banket, na katerem se je mesto oficielno izročilo Rusom. Govorili so župan dr. Tertil, general Helmicki in škof Walenga. Helmicki je ponavljal fraze iz oklica velikega kneza Nikolaja Nikolajeviča do Poljakov.

Radko Dimitrijevič.

Par dni pozneje je prišel v Tarnov sam general Radko Dimitrijevič in se nastanil v poslopje podružnice avstro-ogrške banke. Župan dr. Tertil se mu je takoj predstavil. Predložil mu je pritožbe proti krivičnim nastopom ruskih vojakov, proti krivičnim rekvizicijam itd. Dimitrijevič mu je izročil 8000 rubljev kot odškodnino za popravilo mostu. Sploh je bil Dimitrijevič do vseh prijazen ter pravičen. Ni pa mogel preprečiti vseh nerednosti ruskih vojakov. Dovolil je, da so se v okolici Tarnova organizirale prostovoljne straže v obrambo pred ruskimi vojaki, ki so se odcepili od ruskih čet ter postali nevarni življenju in premoženju. Bil je tako prijazen, da je celo nekatere vojaške zadeve, n. pr. rekvizicijo konj in živine, izročil županu dr. Tertilu, ki je lahko preprečil marsikako krivico.

V okolici Tarnova so morali prebivalci trpeti mnogo krivic. Vojaštvo je rekviriralo konje, večkrat, ne da bi jih plačevalo. Za krave so plačevali po 12 do 30 rubljev, dasi so bile desetkrat toliko vredne.

Alkohol.

Prva večja senzacija za meščane je bilo uničenje vseh zalog alkohola. V Tarnovu je velika Schwanenfeldova tovarna žganja in likerjev. Po ukazu ruskega poveljstva so vse zaloge izlili na ulice. Ista usoda je zadela tudi druge lastnike alkohola. Alkoholne pijače so zares v potokih teklo po mestnih ulicah in kanalih. Bilo je

nekoliko originalnih prizorov. Ruski vojaki in domači ljubitelji alkohola so padali na tla in srkali prikljubljeno jim pijačo, ki je ozračje napolnjevala s svojim vonjem. Vojaki so stregli pijačo v steklenice in lonce. Natrkani ruski vojaki so pili bratovščino z domačimi sumljivimi elementi ter se z njimi poljubljali. Tako so jemali slovo od alkohola. To so bili prizori!

Rusko poveljstvo je bilo tako prijazno, da je po prizadevanju župana dr. Tertila pospeševalo aprovizacijo mesta ter omejevalo dražnjo.

Legionisti in drugo.

Dne 22. in 23. decembra so Rusi ujeli malo četo poljskih legionistov ter jih prepeljali v Tarnov. V mestu so proglašali, da je poljska vojska uničena. Legioniste so ostentativno peljali po mestu ter jim napravili poseben obed. Gotovo so si hoteli pridobiti naklonjenost Poljakov. Legionisti niso izgubili dobre volje; prepevali so domoljubne poljske pesmi.

Mesto ni toliko trpelo, kakor se je pisalo. Pogorelo je nekoliko hiš. Poškodovana je veličastna cerkev v Krakovski ulici, ker so imeli Rusi v stolpih svojo stražo. Porušen je osebnostni in tovarni kolodvor, kjer so imeli Rusi velike zaloge živil in streljiva.

ZAHVALNE SLUŽBE BOŽJE V BUKOVINI.

Dorna Watra, 24. februarja. (Kor. ur.) Ker se je umaknil sovražnik, so priredili v vseh občinah južne Bukovine slovesne zahvalne službe božje. Tudi v Črnovicah so priredili slovesno službo božjo, katere se je udeležil deželni predsednik grof Meran z uradnim štom in z velikim številom vernikov.

RUSI POŽGALI AVSTRIJSKO NOVO-SIELICO.

Bukarešt, 24. februarja. »Adev-rul« poroča, da so Rusi po svojem odhodu iz Črnovic skoro popolnoma požgali avstrijsko Novosielico.

RUSKE ODREDBE V ZASEDENIH DE-LIH GALICIJE.

Krakov, 24. februarja. »Nova Reforma« poroča po »Ruskim Vjedomostih«: Ruske oblasti preosnavljajo hitro šolstvo v vzhodni Galiciji. V Tarnopolu in v Stanislavu so otvorili pedagoške tečaje, namenjene ljudskošolskim učiteljem. Tudi v Črnovicah so namenavali otvoriti podobne tečaje, a so ga odgodili. »Warszawska Gazeta« poroča, da vodi poruševanje vzhodne Galicije volhynski nadškof Eulogius, ki je poročal svetemu sinodu v Petrogradu, da je ustanovil 50 galiskih ruskih župnij, kjer lahko v kratkem otvorijo ruske cerkvene šole. Napovedanih odredb glede na ustanovitve pravoslavne cerkve v Bukovini zdaj ne morejo izvesti. Sveti sinod name-rava odstaviti nadškofa Repta, ker je zapustil svojo škofijo. »Dziennik Petrogradzki« poroča: Nadškof Eulogius izvaja v podrobnem poročilu o cerkvenih razmerah v vzhodni Galiciji, da ljudstvo, četudi se prištevajo uničeno, dejansko ne pojmuje (?) dogmatičnih razlik med pravoslavljem in uničtvom. K pravoslavlju se nagiba celo duhovščina (?), vsled česar naj se Galicija pridruži pravoslavlju po naravni poti. Eulogius predlaga, naj se odpravijo rusinske uničatske škofije in naj hitro otvorijo ruske cerkvene šole.

RUSKI ZNAKI ZA GALISKE OBČINSKE PREDSTOJNIKE.

Krakov, 24. februarja. »Nowa Reforma« poroča, da so Rusi v vsaki zasedeni galiski vasi izročili občinskemu predstojniku v znamenje, da sme dalje vršiti svojo službo, poljskega orla na medeni verižici z napisom »Naczelnik«. Pojasnili so načelnikom, da je to viden carjev znak in da jih car prosi, da dalje opravljajo svojo službo. Vse to pa ruskih vojakov ni oviralo, da bi ne bili istih naceinikov in vaskih prebivalcev oplenili.

PRAVOSLAVJE V GALICIJI.

»Gazeta Warszawska« z dne 18. januarja piše: Volhynski nadškof Eulogij je poročal sinodu v Petrogradu, da se bodo v 50 galiskih župnijah, ki so proglašene za pravoslavne, odprle cerkvene župnijske šole; šolski svet pri sinodi je že nakazal potrebne vsote za vzdrževanje teh šol. Kakor je znano, ni bilo prej v Galiciji niti ene pravoslavne župnije.

»Dziennik Piotrogad« piše: Nadškof Eulogij je sinodi predložil gradivo o stanju pravoslavja v Galiciji. Eulogij trdi, da ljudstvo nima pravega pojma o dogmatični razliki med pravoslavljem in uničtvom; celo duhovstvo se ne nagiblje k pravoslavlju, zato se mora Galicija združiti s pravoslavljem po naravnem razvoju. Predlaga se, naj se zaito vse tri galiske uničatske škofije, ker po ruskem pravu unija v Rusiji ni dovoljena. Treba je več pozornosti za ustanavljanje cerkvenih župnijskih šol (pravoslavskih).

V tem poročilu se vidi zvičajnost in hinavščina ruskih pravoslavskih agitatorjev. Na eni strani trdijo, da se

bo unija širila naravno, brez pritiska in nasilja, na drugi strani pa oznanja-jo, da se bodo zatirle vse tri uničatske škofije. Upajmo, da so vsi ti načrti za enkrat še prezgodnji.

× × ×

POLOŽAJ PRED VARŠAVO.

Budimpešta, 24. februarja. Vojni poročevalec lista »A Nap« poroča iz Lodza: Nek nemški general mi je o položaju pred Varšavo izjavil: Pred zmago v Mazurih bi morebiti trdil, da vprašanje o usodi Varšave še ni jasno, sedaj je položaj drugačen. Zadnja zmaga je bila tako velika, da mora brezpogojno vplivati na operacije pred Varšavo. Seveda ne takoj. Treba je nekoliko potrpeti, da se pokaže učinkovanje zmage. Varšavske utrdbe so izredno močne. Ruske čete napenajo vse moči, da bi do skrajnosti dvignile odporno silo. Mesto še neprestano utrjujejo. Vsekako je pa treba popraviti preveč optimistična poročila nekaterih berlinskih listov, ki so poročali, da stoji nemške čete že 8 km pred Varšavo. Sedaj smo še 35 km oddaljeni od trdnjave.

ODLOČILEN POMEN BITKE PRED VARŠAVO.

Kodanj, 24. februarja. Petrogradski listi pišejo glede Poliske, da ljuti boji trajajo brez odmora. Na posameznih točkah imajo značaj artiljerijskega dvoboja, v katerem Nemci trtijo svojo municijo. »Ruskoje Slow« poroča, da je bitka ob Rawki z ozirom na njeno vrednost za Hindenburgov prodiralni načrt proti Varšavi odločilnega pomena. Nemcev je tam toliko, kolikor jih še ni bilo, kajti na 10 km dolgi fronti imajo Nemci 100.000 mož in 600 topov. Večkrat se bojuje na en kilometer dolgi črti po 15.000 Nemcev, ki jih ne more zadržati ruski ogenj.

PRED NAPADOM NA VARŠAVO.

Carij, 24. februarja. V Petrogradu pričakujejo sedaj Hindenburgovega napada na Varšavo in sicer od severne strani. Zelo trdovratne prodiralne poizkuse napravljajo Nemci na črti Sierpc-Plock in pri Avgustovu.

ARETACIJE V VARŠAVI.

Krakov, 24. februarja. V Varšavi je bilo aretiranih 40 uglednih meščanov, med njimi predsednik reševalne družbe dr. Sawadski, neki član osrednjega meščanskega komiteja in neki odvetnik. Dolže jih prijateljstva z Avstrijo.

VELIKE ZLORABE NA KOLODVORU VARŠAVA - KOWEL.

Stockholm, 24. februarja. Na postaji Varšava-Kowel so odkrili velike zlorabe. Uvedli so strogo preiskavo.

6 GENERALOV IN 17.000 MOŽ VOJNIH UJETNIKOV PRI AVGUSTOVU.

Rim, 24. februarja. Glasom brzoglavke iz Berlina nemškemu veleposlanstvu v Rimu je bilo največ generalov in ruskih vojakov ujetih dne 21. februarja v gozdu pri Avgustovu. Brzoglavka se glasi: V gozdu pri Avgustovu je bilo danes (21. feb.) ujetih: 1 poveljujoči general, 3 divizijski generali, 2 brigadirja, 17.000 mož in uplenjenih 25 topov.

POLJSKI OKLIC.

Krakov, 22. februarja. »Naprzod« objavlja vsebino oklica konfederacije v Petrikovu, ki so ga zelo razširili med prebivalstvom in ki je bil izdan, ker se bližajo zavzemniki Varšavi. Izvoja med drugim: Zločin in blaznost je, če čakamo nedelavni, kaj da donese bodočnost. Obljube ruskih samoderžev pomenjajo le porušenje Galicije, da uničijo ostanke naših dragih spominov v Krakovu in v Lvovu in da ponove krvavo zgodovino naše dežele na Poljskem. Upanje na ruske prijatelje, Anglijo in Francijo, mora izginiti, če se spominjamo žalostnega dejstva, da so prijatelji voljni za kako vas v Alzaciji ali za kak kos zemlje v kolonijah izdati usodo Poljske.

IZ RUSKO POLJSKE.

Štabni stotnik grof Bethons je izjavil dopisniku »A Napa«: Ruski general 10. armade je le z največjo težavo ušel, da ni bil ujet. Takoj po porazu je odšel h knezu Nikolaju Nikolajeviču, ki mu je naravno vsakovrsne stvari predbacival. General se je branil s tem, da je bil nemški napad čez vso mero hiter in silen in ni mogel računati, da bi mogli Nemci v tem silnem snegu in mrazu ter v takem ozemlju prekorati dnevno 40 do 45 km. Nemška posadka v Lodzu je z velikim veseljem sprejela vest o zmagi. Na svojem potu skozi Rusko Poljsko sem prišel v zelo bogato mesto Piotrkow. Tu sem bil priča zelo važnega dogodka. Na vseh vogalih so bili priljubljeni rdeči lepaki, na katerih se proglasuje suvereniteta našega cesarja. Ta proklamacija je bila od meščanstva z veseljem sprejeta. Na svojem potu sem prišel tudi k četam, ki operirajo ob Pilici. Tu se bore Sekuli in rumunski vojaki v izvrstnih pozicijah, ki niso več kritja, ampak prave trdnjave. O vztrajnosti in bojni sposobnosti rumunskih vojakov sem slišal povsodi le hvalo. Že 194 jih je dobilo hrabrostno kolajno. Dva dni sem bil pri vo-

velniku in na vprašanje, kako mi stojimo, je odgovoril kratko in odločno: »Mi stojimo izredno dobro.«

ODLIKOVANI POVELJNIK I. ARMADNEGA ZBORA.

Berlin, 25. februarja. (Koresp. urad.) »Reichsanzeiger« poroča: Cesar je podelil poveljniku I. armadnega zbora generalnemu poročniku Koschu red »Pour le mérite«.

ARETIRAN RUSKI VOHUN NA SVEDSKEM.

Stockholm, 24. februarja. Na prepovedanem trdnjaskem ozemlju Wärmdre so aretirali ruskega vohuna, ki je bil preoblečen v trgovca. Njegova aretacija je vzbudila veliko pozornost.

Nova izrozeva proti rusko-srbskemu vplivu.

Berlin, 23. februarja. »Berliner Ztg. am Mittag« priobčuje dopis »Novega Vremena« iz Bukarešte, da rumunska vlada priznava pravice Bolgarije do Macedonije. Bolgarski poslanik v Bukareštu je izjavil, da se je tudi Grška sedaj pokazala popustljivejšo v tem vprašanju. Neki rumunski politik je v pogovoru z nevtralnim diplomatom stališče Rumunije baje takole pojasnil: Zmaga tropsorazuma bi imela tako za Rusijo kakor za Srbijo kot posledico znatno povečanje ozemlja ter bi tako ustvarila nedvomno nadvladje rusko-srbsko na Balkanu. Rumunija, Bolgarija in Grška pa bi bile v enaki meri na škodi. Naša vlada pozna iz zanesljivega vira načrte tropsorazuma glede razrušenja Turčije in glede osode Dardanel. Če se vprašanje Dardanel reši v ruskem smislu, postane ta ne le Grška, ampak tudi Rumunija slepo orodje v rokah vsemogočne Rusije. Ali ni torej razumljivo, da se skuša Rumunija približati Bolgariji, katera po izkušnjah, ki jih je imela v drugi balkanski vojni, pač ne more kazati preveč slavofilstva? Zveza teh treh držav bi tvorila znaten protiutež proti rusko-srbskemu vplivu.

General Pau v Bukarešti.

Bukarešt, 24. februarja. (Kor. ur.) Tu sem se je pripeljal general Pau ob petih popoldne s posebnim vlakom. Sprejeli so ga na kolodvoru zastopniki kulturne lige, narodne domoljubne akcije in več rumunskih društev. Generala je pozdravil Filipescu s kratkim govorom. Pau se je nastanil v francoskem poslatištvu.

Boj za Dardanele.

PODROBNOSTI O ZADNJEM OBSTRELJEVANJU DARDANEL.

Iz Londona poročajo naslednje podrobnosti o bombardiranju Dardanel:

Napad se je začel v petek v prvih jutranjih urah, ko je mogočno angleško brodoge, sestavljeno iz bojnih ladij prvega, drugega in tretjega razreda in iz bojnih križark, krog nje in pred njim flotile torpednih lovcov, odplulo proti Egejskemu morju. Močna francoska eskadra, sestojeca med drugim iz ladij: »Bouvet«, »Gaulois« in »Suffrene«, je zavzela svoje mesto paralelno z angleškim brodogeom. Med 7. in 8. uro sta združeni brodogeji pod poveljstvom viceadmirala Sackville Carden dospeli v bližino 20 milj od Seddul Bahra, sredi med otokoma Imbros in Tenedos. Poi ure kasneje so bile vojne ladje na mestu, s katerega so na daljavo 18 km začele obstreljevati rt Helles in Kum Kaleh.

Obstreljevanje je trajalo nekaj ur. Med obstreljevanjem so z angleške ladje, ki je določena za prevažanje hidroplanov, spustili na morje več povodnih letal, ki so se dvignila v zrak in poletela nad dardanelske forte, da so pomagala bojnim ladjam najti pravi cilj.

Ob 2. popoldne je admiral odredil, da se del brodogeja, v katerem so bile zastopane angleške in francoske vojne ladje, približa obali, da vzame forte bliže na cilj, poslužujoč se tudi topov srednjega kalibra. Izbra ladij za to novo akcijo jasno kaže, da to ni imela biti samo pomorska demonstracija, marveč je imela še bolj nego predidoda določni namen, obstreljevati forte iz večje bližine.

To nalogo je angleški general poveril trem britanskim ladjam, ki so oborožene s 305 milimetarskimi topovi, a ne spadajo ravno med najmočnejše ladje, marveč so vpisane med bojnimi ladjami III. vrste. »Vengeance« in »Cornwallis« imata po štiri 305 milimetrske topove in po dvanaest 152 milimetrskih topov, ne vstevši drugi dve dvanajstotici manjših topov; »Triumph« je oborožen s 4 topovi 254 mm in s 14 topovi 190 mm kalibra. Vse tri ladje so stare po 11 do 15 let. Tekom prve faze so se te ladje naslanjale na bojno križarko »Inflexible«, ki je oborožena z osmimi 305 milimetarskimi topovi, in na bojno ladijo drugega razreda »Agamemnon«, ki je oborožena s 4 topovi 305 mm in z 10 topovi 234 mm kalibra. Druga obstreljevalna faza je trajala do solnčnega zahoda.

Topot so bili turški forti vstanu, s topovi doseči oddelek brodogeja, ki se je bil približal obali. Komaj so bile ladje dovolj blizu, že se je začel ogenj s fortov na obeh bregovih Dardanel.

OBSTRELJEVANJE DARDANEL ZA HTEVALI RUSI.

Berlin, 24. februarja. »Lokalanzeiger« poroča iz Aten: Poučeni krogi sodijo, da na napadali Dardanele zato, ker hočejo izsiliti prevoz. Obstreljevanje se je včeraj zopet pričelo. Rusija zahteva, da se morajo Dardanele otvoriti, da more pomnožiti svoje vojne zaloge. Ruske tvornice orožja ne morejo izpolnjevati svojih obveznosti, ker jim je odrezan dovoz potrebnih strojnih delov.

Podmorski boj proti Angliji.

ZOPET POTOPLJEN ANGLEŠKI TRANSPORT VOJAKOV.

Berlin, 24. februarja. (Kor. urad.) Dne 22. t. m. je nemški podmorski čoln potopil pri Beadny Head angleški parnik »192«, ki je vozil vojake.

× × ×

Beachy Head leži na obrežju jugozahodno od Eastbourne v skoro južni smeri od Londona ob Kanalu. Od tu prevažajo vojake iz Angleske v Dieppe na severni francoski obali.

IZKRCANJE ANGLEŽEV V SVAKOP-MUNDU OB POKANJU NEMŠKIH MIN.

London, 24. februarja. (Kor. urad.) »Daily Mail« poroča iz Kapstadta 19. t. m.: Ko so se izkrcali v Svakopmundu vladne čete, je eksplodiralo več min, ki jih je zažgal neki na obrežju skrit Nemec, kateremu se je posrečilo pobegeti.

POTOPLJENE LADJE.

London, 24. februarja. (Kor. ur.) Admiraliteta poroča, da od 23. februarja pogrešajo pomožno križarico »Clanmonaughten«. Boje se, da se je vsled viharja potopila. Ostanke ladje so našli.

London, 24. februarja. (Kor. ur.) Reuter poroča iz Romagate: Ladijski čoln

Dardanele.

»Grazia« je izkrcal 14 mož posadke parnika »Oklay«, ki je bil včeraj popoldne južovzhodno od Rye torpediran. Prvi inženir je izpovedal, da je videl periskop nekega podmorskega čolna. Ostalo moštvo se je izkrcalo v Dovru. »Oklay« se je potopil proti jutru v višini Folkestonea.

Washington, 24. februarja. (Kor. ur.) Reuter poroča: Amerikanski parnik »Carib« je pred nemškim obrežjem zadel ob mino in se potopil. Na krovu je imel 4600 bal bombaža.

Pariz, 24. februarja. (Kor. ur.) »Temps« poroča: Iskalec min »Marie« je v soboto v vzhodnem pristanišču Dunkirchna zadel na plavajočo mino in se takoj potopil. Štiri moške posadke so utonili, več, med njimi kapitan, je pa težko ranjenih.

ZOPET PONESREČILA DVA PARNIKA.

London, 24. februarja. (Kor. ur.) Včeraj popoldne je zadel parnik »Brankaone«, ki je vozil iz Neuhavena v Cardiff, južovzhodno od Beachy-Heada na mino ali je pa bil torpediran. Na kopno se je rešilo 18 mož; kapitan z enim možem se še nahaja v čolnu pri poškodovanem parniku. Na istem mestu se nahaja v morski sili še nek drug večji parnik.

OBNOVLJENA POŠTNA SLUŽBA MED NIZOZEMSKO IN ANGLEŠKO.

Amsterdam, 24. februarja. (Kor. ur.) »Telegraaf« poroča uradno iz Londona: Otvorili so zopet pošto službo z Nizozemsko.

POVIŠANO POMORSKO ZAVAROVANJE.

Kodanj, 24. februarja. (Kor. ur.) »Berlingske Tidende« poroča iz Londona: Zavarovalna družba »Lloyds« je povišala vojno zavarovalnino skoraj za vse proge od 25 na 50 odstotkov.

ANGLEŠKI TORPEDNI RUŠILEC PO-TOPLJEN?

Stockholm, 24. februarja. Moštvo švedskega parnika »Reserv« trdi, da je videlo, kako se je potopil neki angleški torpedni rušilec na Severnem morju.

POGREŠANA ANGLEŠKA PARNIKA.

Kolin, 24. februarja. Glasom lista »Köl. Ztg.« so v Hullu zelo vznemirjeni zaradi usode parnika »Kembland«, ki je zapustil luko prošli ponedeljek ter odplul v Tyne in o katerem ni nobene vesti. Ta parnik so nedavno nabavili brodolastniki v Glasgowu ter se je sedaj podal prvi na pot. O drugem parniku »Maggi Barait«, ki je vozil iz Greenocka v Duddon premo, se splošno sodi, da je izgubljen, kajti na obali so našli več reči s tega parnika.

UGASNJENI SVETILNIKI NA FRAN-COSKEM OBREŽJU.

Kolin, 22. februarja. »Kölnische Ztg.« poroča, da so francoske mornariške oblasti ukazale zadnje dni večkrat ugasniti luči v svetilnikih Calaisa in v drugih svetilnikih, ker se boje nemških podmorskih čolnov.

OSTANKI POTOPLJENEGA ANGLEŠKEGA TRANSPORTNEGA PARNIKA.

Berlin, 24. februarja. (Kor. ur.) »B. Z. a. M.« poroča iz Hamburga: Norveški parnik »Orla« poroča: V angleškem Kanalu sem videl, kako so plavali ostanki ladje in vojaške čepice najbrže tiste transportne ladje, ki so jo potopili Nemci. Tudi na angleškem parniku »Serveaux Abby« so videli, kako so plavali na morju ostanki ladje, vojaške obleke in mine.

PROTI NEUPRAVIČLJIVI UPORABI NEUTRALNIH ZASTAV.

Rotterdam, 24. februarja. Nizozemska vlada je prepovedala vstop v nizozemsko pristanišča takim tujim ladjam, ki bi vozile pod napačno zastavo.

OMEJENA PLOVBA V IRSKO MORJE.

London, 24. februarja. (Kor. ur.) Admiraliteta poroča: Poštni čoln, ki vozi iz Falkestona v Boulogne, je napadel sinoči neki podmorski čoln kmalu potem, ko se je odpeljal iz Boulogne. Torpedo čolna ni zadel. Med potniki je bilo 92 potnikov, med njimi tudi podaniki nevtralnih držav. Admiraliteta napoveduje, da se omeji plovba ob severnem in ob južnem vходу v Irsko morje.

× × ×

PAROPLOVNE DRUŽBE USTAVLJAJO PROMET.

London, 25. februarja. Nadaljnih pet angleških paroplovnih družb je ustavilo promet.

× × ×

AMERIŠKA NOTA.

Kolin, 24. februarja. (Kor. ur.) »Kölnische Zeitung« poroča iz Berlina: Noto Združenih držav, katero je včeraj popoldne izročil ameriški poslanik, so na prizadetih vladnih mestih temeljito proučevali. O vsebini note še ni nič znanega. Zdi se, da stremijo ameriški predlogi za tem, da se pripravi pot za sporazumjenje v morebitnih težkočah, ki bi nastale med pomorsko vojsko proti Angleški.

× × ×

ODGOVOR NEMCIJE ITALIJI.

Rim, 25. februarja. Nemški odgovor na noto je zelo prijazen. Nemško brodogradništvo, kar le mogoče, da varuje italijansko nevtralno zastavo.

Boji na zahodu.

Nemško uradno poročilo.

Odbit francoski napad pri Perthesu.

Berlin, 24. februarja. Veliki glavni stan: Pri Perthesu (v Champagni) so včeraj popoldne Francozi napadli z dvema divizijama. Na več točkah je prišlo do ljutih bojev v bližini, ki so se vsi odločili v našo korist. Sovražnika smo s težkimi izgubami vrgli zopet v njegove postojanke.

V Vogezih so napredovali naši napadi proti Sulzerme in Ampfersbachu (zahodno od Stossweierja). V bojih zadnjih dni smo ujeli 500 Francozov.

Sicer ni nič posebnega.

Najvišje armadno vodstvo.

Francosko uradno poročilo.

Genf, 23. februarja. Uradno francosko poročilo, objavljeno 22. t. m. popoldne izjavi: Večernemu poročilu 21. t. m. se ne izpopolnjuje veliko. Med Argoni in reko Maas smo osvojili ob robu gozda Cheppy neki sovražnikov jarek in smo razširili naše postojanke pri Epargesu. Na nekem mestu smo pridobili nekaj zemlje, na nekem drugem kraju smo šli nekoliko nazaj. V Alzaciji se boji pehote na obeh bregovih nadaljujejo, sovražnik je v teh bojih razvrstil tri polke. Naše prednje straže so se umaknile v močno utrjeno obrambno črto. Sovražnik je napadal v strnjeh, globokih četah, vsled česar je izgubil veliko ljudi. — Uradno poročilo v ponedeljek zvečer izjavi: Naše baterije so uničile pri Lombartzyde razvrščeno težko baterijo. Med krajem Lys in Aisne je naša artiljerija uspešno obstreljevala sovražnikovo zbirališča in transporte, ki so se razkropili. Ponoči od 21. na 22. t. m. je obstreljeval sovražnik silovito Reims; obstreljevanje je zahtevalo precej žrtev, ki so se morale pokoriti za nemške neuspehe zadnjih dni. Na bojni črti Souain — Beau Sejour smo iznova napredovali. Vzeli smo dve črti strelskih jarkov in dva gozda, vrgli dva jako silovita napada nazaj; ujeli veliko Nemcev in jim povzročili velike izgube. V Argonih sta pribojevali naša artiljerija in pehota premoč osobito pri Fontaineaux, Charmes, Marie Therese in v gozdu Bolante. Med Argoni in Maaso priborjeno ozemlje smo razširili in utrdili. V Epargesu smo nadalje napadali in osvojili sovražnikove postojanke. V našem ognju se nahaja Combres (južovzhodno od Epargesa). V gozdu Bouchet smo osvojili nek strelski jarek. V Alzaciji smo zasedli večji del vasi Stoszwier; včeraj se je nahajal v naših rokah le rob navedenega kraja.

Francosko poročilo o bombardiranju Calaisa.

Pariz, 24. februarja. »Stefani« poroča: Uradni komunikacije naznanja: Včeraj jutraj je letal nad Calaisom Zeppelinovec, ki je vrgel na mesto 10 projektilov ter ubil 5 civilnih oseb in povzročil brezpomembno škodo na zgradbah.

Fournes obstreljevan.

Kodanj, 24. februarja. Nemška artiljerija neprestano zelo hudo obstreljuje Fournes.

Pri Ypernu še vedno grome topovi.

Berlin, 24. februarja. »Lokalanzeiger« poroča iz Amsterdama: »Telegraf« poroča 22 t. m.: Pri Ypernu grome še vedno topovi; boj se danes bje še ljutejši, kakor včeraj ob Yseri. V mesto padajo bombe. Prebivalci, 9000 jih je še, se skrivajo v kletih.

Mesto Reims gori.

Berlin, 24. februarja. »Lokalanzeiger« poroča iz Genfa: Iz Reimsa, ki gori, je pobegnilo v Genf veliko rodbin. Begunci pripovedujejo, da je bilo, ko se je obstreljevalo mesto, ubitih nad 200 ljudi. Vse ceste, ki vodijo v Pariz, poplavlja begunci, ki vozijo na malih vozičkih, kar so se rešili.

Belgijski princ na fronti.

Kodanj, 24. februarja. Belgijski princ Leopold, 14letni sin kralja Alberta, je sedaj na fronti na Flanderskem, kjer se večkrat pokaže ob strani kraljice.

Angleška ojačenja na Francoskem.

Haag, 24. februarja. »Daily Chronicle« poroča iz Pariza, da so pričeli Francozi in Angleži zadnje dni na južno zahodni bojni črti živahnejše nastopati, ker so se pripeljale v prvi polovici februarja nove angleške čete. Angleži so zdaj že tako močni, da so jih razdelili že do tri četrtine obsega bojne črte med francoske čete. Angleže nameravajo še naprej tako razdeljevati, ker Francozi potrebujejo ojačenje osobito v Argonih, kjer se Nemci, sicer počasi, vedno bolj približujejo Verdunu. Na bojno črto ob Yseri so poslali 10.000 Belgijscev, ki so jih izurili belgijski in francoski častniki. Bojna črta je pa v toliko oslajena, ker so umaknili iz nje indijske čete.

Stanje francoske armade.

Kodanj, 24. februarja. (Kor. ur.) O stanju francoske armade piše »Politiken«: Če je vojaški ataše pri Joffrejevi armadi izjavil, da je francoska armada izvajala vidne uspehe, ker se od tedna do tedna boljša in v skupnem delovanju z artiljerijo izpopolnjuje, se zdi, da je to način izvežbanja in izpopolnitve armade. Ako bi si hoteli stanje francoskih čet po bojih zadnjih treh mesecev ogledati približje, bi videli strašne izgube, huje kot v vsaki poljski bitki.

7 nemških letal nad Maplinsando.

London, 24. februarja. (Kor. ur.) Iz Colchestra se poroča, da so zapazili včeraj 7 sovražnikovih letal, ki so letala nad Maplinsando. Leteli so proti severno-zahodni smeri.

Spor med Kitajsko in Japonsko pred odločitvijo.

PRAVE JAPONSKE ZAHTEVE NASPROTI KITAJSKI.

London, 24. februarja. Reuterjev urad priobčuje poročilo »Associated Press« iz Pekinga z dne 19. t. m., ki se med drugim glasi: Če so resnične vesti iz po vsej priliki dobroinveniranih kitajskih krogov in inozemskih virov, potem je Japonska pred prijateljskimi ji državami nekaj svojih zahtev proti Kitajski zamolčala. Tako je Japonska zahtevala, da morajo imeti pri eventuelnih imenovanjih inozemcev za svetovne valce pri policijski, vojaški in finančni upravi prednost Japonci; dalje da mora Kitajska polovico svoje bodoče potrebnih orožja in municije dobaviti iz Japonske ali pa osnovati arzenal z japonskim obratnim vodstvom. Dalje zahteva Japonska na Kitajskem iste predprave, kakor jih imajo drugi narodi za ustanavljanje misijonov in zgradbo šol in drugih kulturnih zavodov za razširjanje in pospeševanje budhizma; potem zahteva Japonska, da se koncesije za železnice, rudnike in ladjedelnice podeljujejo v bodoče le še Japoncem, drugim inozemcem pa le z izrecnim dovoljenjem Japonske. Kakor se sliši, je stavila Kitajska tri protipredloge glede koncesij v Mandžuriji, Mongoliji in Santungu. Izjavila se je tudi pripravljena, da poda javno izjavo, da ne bo nikdar nobeni drugi državi odstopila kake luke ali otoka, branila se je pa dati Japonski za to jamstvo.

Kodanj, 24. februarja. »Times« poroča iz Pekinga, da je kitajska vlada izjavila japonskemu poslaniku v Peking, da se hoče o 12 točkah japonskih zahtev pogajati. Japonska vlada je zahtevala, naj se razpravlja o vsaki točki posebej, kar je Juansikaj odklonil.

Kodanj, 24. februarja. (Kor. ur.) »Nowoje Wremja« z dne 18. t. m. objavlja naslednjo brzojavko iz Pekinga: Iz japonskega vira izvem, da je pomočnik ministra Gsao obiskal japonskega poslanika in mu razložil stališče kitajske vlade z ozirom na japonske zahteve. Kitajska bi bila pripravljena sprejeti 4 zahteve v celoti, 4 deloma in dve po privolitvi interesiranih držav, med tem ko so vse ostale zahteve nesprejemljive.

ANGLEŽI IN JAPONSKE ZAHTEVE GLEDE NA KITAJSKO.

Rotterdam, 23. februarja. »London News« poroča 18. t. m.: Angleški poslanik v Peking je podpiral diplomatsko prvo japonsko zahtevo o prenešanju vseh nemških koncesij v Santungu Japonski. Novih japonskih zahtev ni odobral. Angleška vlada ve, da bi bil položaj resen, če se vname med Kitajsko in Japonsko vojska in je zato že posredovala v Tokiu.

ZDRUŽENE DRŽAVE IN JAPONCI.

Petrograd, 24. februarja. Iz Tokia se poroča, da položaj glede na stališče Združenih držav še ni pojasnjen. Kitajska vlada je naprosila predsednika Združenih držav, Wilsona, da naj posreduje med Kitajsko in Japonsko. Trdi se, da Japonci ne dopuste nikakega vmešavanja v svoj spor s Kitajsko.

VOJNO RAZPOLOŽENJE NA KITAJSKEM.

Kodanj, 24. februarja. »Rječ« poroča iz Irkutsk, da dobiva Juansikaj mnogobrojna pisma in brzojavke, v katerih se ogorčeno protestira proti japonski mobilizaciji. V mnogih pokrajinah so se ponovno vršili veliki shodi, na katerih so množice viharno zahtevale, da se proti Japonski dvigne odpor. Te zahteve imajo glasen odmev v časopisju in postavodajnih korporacijah. Juansikajeva popularnost in edinstvo z javnim mnenjem vidno raste. Oprt na edinstvo ljudstva je Juansikaj temeljito izpremenil svoje stališče nasproti Japonski.

JAPONSKA VLADA ZAHTEVA 850 MILIJONOV VOJNEGA KREDITA.

Petrograd, 24. februarja. Iz Tokia poročajo: Gosposki zbornici je vlada predlo-

žila predlog, ki zahteva 850 milijonov vojne kredita.

JAPONCI PREVAŽAJO VOJAKE NA AZIJSKO CELINO.

Kodanj, 24. februarja. »Reč« poroča iz Tokia: adnje dni se je odpeljalo nad 20 velikih transportov vojakov preko morja na azijsko celino. Vojake so odposlali večinoma na Korejo, v Port Artur in nekaj tudi v Tsingtau.

JAPONSKA MOBILIZIRA DEŽELNO BRAMBO.

Kodanj, 24. Petrogradski listi poročajo iz Tokia: Japonska mobilizira tudi deželno brambo.

PREKINJENE DIPLOMATSKE ZVEZE MED JAPANSKO IN KITAJSKO.

Genf, 24. februarja. Tusem poročajo iz Tokia: Splošno se sodi, da se prekinejo 1. marca diplomatske zveze med Kitajsko in Japonsko.

Francozi in Srbi.

V zadnjih belgrajskih bojih so francoski častniki vodili srbsko artiljerijo. Srbi so streljali iz težkih francoskih topov, ki so jih pripeljali preko Soluna v Srbijo. Preko Sofije poročajo, da kakor Srbi trdijo, pošljejo Francozi v Srbijo 500.000 mož. Bolgari sodijo, da to Srbi govorijo le zato, da preplašijo Bolgare.

FRANCOSKI TOPOVI ZA SRBIJO.

Bukarešt, 24. februarja. V tukajšnjih vojaških krogih se javlja, da je dobila Srbija čez Solun veliko novih topov iz Francije s potrebnim francoskim artiljerijskim moštvom vred. Te topove so že namestili na raznih postojankah. Tudi francoski artiljerijski častniki so dospeli v Srbijo.

Albanci v Srbiji.

Iz Sofije poročajo: Javno mnenje razburja sedaj dogodki v Albaniji. Splošno sodijo, da je albanski vpad v Srbijo aranziral Essad paša. Toliko je gotovo, da srbsko vojno vodstvo albanski vpad ni presegel. Kljub od sevega pričakovani veliki ofenzivi je 25.000 mož pripravljenih v varstvo lasne meje da vpadajo v Albanijo in prodor do Jadranskega morja. Iz Albanških dogodkov sklepajo, da bo Bolgarija prisiljena pričeti kako akcijo. Zanimivo je, da se je pisava rusofilskih listov zelo izpremenila. O bojih z Rusi danes n. pr. nimajo niti vrstice.

SRBSKI MESETARJI V DRAČU.

V Drač je došlo srbsko poslanstvo, da se pogaja z Essad pašo, naj jim prepusti pristanišče ob Adriji. Essad paši ponujajo Srbi pomoč proti njegovim nasprotnikom. Ta vest je po celi Albaniji povzročila veliko razburjenost.

Zarola proti bolgarski kraljevi dvojici.

Sofija, 24. februarja. V Ruščuku izhajajoči list »Barba« objavlja z oblastvenim dovoljenjem obsirno poročilo o k sreči pravočasno odkriti zaroti proti bolgarski kraljevi dvojici, kakor tudi proti Rusom sovražnim bolgarskim politikom. Zarotniki so izključno rusofili in so jih nekaj že zaprli. Nadaljne aretacije še slede.

Stališče nemške socialne demokracije.

»Lokalanzeiger« poroča iz Kolina: Na socialnodemokratskih shodih v Kolinu in v Stuttgartu so pojasnjevali vodilni poslanci stališče socialne demokracije v sedanji vojski. Živahno so pritrdjevali sledeči izjavi poslanca Hildenbrandta v Stuttgartu: Zapamto miroljubnosti in volji po miru našega cesarja, ki je zadnja leta dvakrat osebno vzdržal mir in ki je tudi po izbruhu vojske dokazal, da je pravi prijatelj sprave med narodi. — Prvič se je s socialnodemokratske strani o kakem vladajočem knezu tako govorilo.

Sirašno neurje na Francoskem.

Lyon, 24. februarja. (Kor. urad.) »Le Nouvellist« poroča: Po celi južni Francoski divja strašno neurje. V gorskih krajih leži debel sneg, tako da morejo le z največjo težavo in z velikimi zamudami vzdrževati železniške zveze. Veliko brzojavnih prog je porušeni. V Sredozemskem morju so veliki viharji, vsled katerih se je potopilo že več ribiških ladij.

Edisonova izpopolnitev podmorskega čolna.

Moderni podmorski čoln goni na površini motor, ki istočasno napolnjuje akumulator za gonilno silo pod vodo. Akumulatorji pa vsebujejo svinco in žvepleno kislino, ki je nevarna moštvo, če se kaj pokvari. Edison je sedaj sestavil akumulator, ki je brez nevarnosti. Posrečilo se mu je odstraniti svinco in žvepleno kislino in mesto tega sestaviti akumulator iz snovi,

ki ne morejo oddajati strupenih plinov. Uporablja namreč nikl, železni oksid, jeklo in kalijevo raztopino.

Nad 1 milijon vojnih ujetnikov v Avstriji in Nemčiji.

Frankobrod, 25. februarja. »Frankfurter Zeitung« poroča, da znaša število vojnih ujetnikov v Avstriji in Nemčiji 1.043.000, med njimi 692.000 Rusov.

Angleška vojna naročila za poletje.

London, 25. februarja. Angleška je naročila pri skandinavskih tvrdkah za pol milijona poletnih oblek.

Molitve za mir na Ruskem.

Rim, 25. februarja. Ruski notranji minister je dovolil za 28. februarja rimsko-katoliške božje službe s papeževo molitvijo za mir.

Rusija zaplenila izvoz premoga v Rumunijo.

Bukarešt, 25. februarja. Rusija je zadržala izvoz 8 milijonov pudov premoga v Rumunijo.

Napad na voditelja portugalskih demokratov.

Pariz, 24. februarja. (Kor. ur.) »Agence Havas« poroča iz Porta: 14 letni učenec José Francisco Silva je dvakrat ustrelil s samokresom na voditelja demokratov Alfonza Costa, ko je ta hotel vstopiti v vlak, da bi se odpeljal v Lizbono. Costa ni bil zadet. Silva, ki so ga aretirali, je izjavil, da je ravnal iz prostega nagiba.

Dnevne novice.

+ Cesar in Hrvati. Splitskemu »Nasemu Jedinstvu« poroča dr. L. D. z Dunaja: Danes vam poročam, kar bo razveselilo vse dobre rodoljube, da se cesar vedno, kadar se mu spomni hrvatski polki, nasmehne z izrazom največjega zadovoljstva in nato doda najraje, a slišali so ga večkrat: »Moji najzvestejši Hrvati!« — Najzvestejši! Cesar izgleda zelo dobro, zadnji čas je posebno dobro razpoložen, vedno svež. Vojskovanje zasleduje do najmanjših posameznosti. O vsem se informira in zapoveduje kar treba. Ta vojska kakor da ga posebno krepi, kar je tudi naravno, ko je doživel toliko ljubezen in slovo njemu zvestih narodov. Krepi ga zavest, da je kot vladar izpolnjeval zvesto dolžnost, ker mu to dokazujejo njegovi narodi.

+ Izplačilo konj in vozil. Deželni glavar dr. Šusteršič, ki je v tej zadevi opetovano posredoval na odločilnem mestu na Dunaju, je sprejel danes od finančnega ministra barona Engelna pismo, v katerem mu naznanja, da je finančno ministrstvo že dalo nalog finančnemu ravateljstvu, naj konje in vozila izplača po poštni hranilnici, kakor hitro sprejme od graške vojne intendance tozadevni seznamek. Izrecno se je finančnemu ravateljstvu naročilo, pri izplačilih ozirati se v prvi vrsti na kmetovalce.

+ Vojni spomeniki. C. kr. kor. urad poroča: Gotovo je, da prebivalstvo v vseh pokrajinah naše domovine želi možem, ki so v silovitem borenju za obstoj in za čast domovine žrtvovali svoje življenje, postaviti kot znak pietetnega spomina in hvaležnosti spomenike bodočim rodovom. Ni še prezgodaj, če se država in javnost že zdaj pečata s to zadevo. Naučno ministrstvo je zato razpisalo tekmovanje umetnikov za spomenike vojakom, padlim v sedanjih vojski. Tekmovati smejo le avstrijski umetniki. O nagradah razsodi stalna umetniška komisija (sekcija ustvarjajoče umetnosti). Razpisani sta po dve nagradi v znesku 15.000, 8.000, 6.000 in 4.000 kron. Načrti se morajo predložiti od 20. do 30. septembra.

+ Glede volitev v razsodišče rudarske zavarovalnice za nezdgo posnemamo iz dotične odredbe, da je priklopljena Koroška Predarlški in Tirolski.

+ V podporo beguncem nam je poslal dr. F. V. znesek 20 kron. Hvala! — Darove hvaležno sprejema upravništvo Slovenca.

+ Letošnji šolski sklep bo že koncem maja? Praga, 24. februarja. »Bohemiji« se poroča z Dunaja: Z oziroma na po vojni povzročene izjemne razmere in zlasti z oziroma na zdravstvene razmere (možnost epidemije) se v krogih šolske uprave predlaga namera, da se letos vsi javni učni zavodi v Avstriji zaprože koncem maja. Končna odločitev še ni padla; za mnenje se vprašajo merodajna mesta in korporacije. Vendar se zdi, da je z oziroma na dosedaj soglasno podane izjave zaključenja šol koncem maja z gotovostjo pričakovati.

+ Pisarna za poljske begunce je sedaj pri deželni vladni na Bleiweisovi cesti, soba šteč. 40.

— Zveza kranjskih gostilničarskih zadrug je imela včeraj popoldne svoj občni zbor. Prisotnih je bilo nad 40 gostilničarjev. Pri zvezi gostilničarskih zadrug je včlanjenih 20 zadrug s približno 2574 člani. Dohodkov je imela v letu 1914. 1348 K 70 h in ravno toliko stroškov. Zveza izdaja svoje glasilo, za katero je bilo 4239 K 66 h stroškov in 4421 K 54 h dohodkov. Ustanovi se zvezina posredovalnica za delo. V odbor za zadrugo v Ribnici sta izvoljena gg. Lovšin in Bregar. Vsled utesnitve gostilničarskih obratov bo zveza, kakor hitro dobi vsa poročila iz okrajev glede postopanja okrajnih glavarstev, protestirala pri deželni vladni. Posebno živahna je bila debata o stališču gostilničarjev napram pivovarjam, ki oddajajo pivo privatnikom. Sklenilo se je nastopiti proti pivovarjenju in zahtevati, da se privatnikom ne oddaja direktno pivo, ampak le potom gostilničarjev. V prostem pogovoru je bil pogovor o današnjih razmerah z oziroma na živila in se je sklenilo, zahtevati za gostilničarje olajšave.

— Rusinski begunci kranjsko okolico zapustili. Oblasti so ukazale, da so iz kranjske okolice odpotovali rusinski begunci s posebnim vlakom v Gmünd na Zgornjem Avstrijskem, kjer so zgradili rusinskim beguncem lope.

— Mlenje ovsene moke. V Majdičevem valčnem mlinu v Kranju se bremeni velike množine ovs. Izdela se prvovrstna ovsena moka.

— Potres na Dolenjskem. Iz Ambrusa. Pretekli ponedeljek, dne 22. februarja, ob 1. uri 40 minut zjutraj je bil tu precej močan potresni sunek. Zbudil je vse iz spanja in napravil tudi nekaj razburjenja med ljudmi, ker se je toliko potreslo, da so predmeti v sobah ropotali.

— Umrl je v Novem mestu notar in bivši župan g. dr. Albin Poznik, star 70 let.

— »Mrtvi« se je oglašil. Te dni je pisal iz ruskega ujetništva od začetka vojske pogrešani in večkrat za mrtvega proglašeni Anton Škofic iz Naklega. — V ruskem ujetništvu je črkostavec Ernst Pertot.

— Umrl je v tukajšnji garnizijski bolnici na tifusu bivši trgovec g. Damijan K o ž e l j, ki se je prostovoljno javil k vojni fronti.

— Ranjen je bil v Karpatih organizator tržaških železničarjev Vekoslav Sever. — Čebula se je podražila. Zadnjih pet dni se je v Zagrebu podražila čebula skoro za 70 odstotkov. Dosedaj je stal kilogram čebule 48 vinarjev, sedaj pa stane 80 vinarjev.

— Padel je v Karpatih g. Vilko Senica, bivši uradnik žalske posojilnice.

— 42 let ljudskošolska učiteljica. V Gradišču ob Soči je praznovala te dni Rozina Montanari, voditeljica tamkajšnje ljudske šole za deklice, 42letnico svojega učiteljstva. Naučno ministrstvo ji je tem povodom naklonilo naslov ravnateljice.

— Umrl je v Idriji dne 20. februarja 67letni vpokojeni rudar Andrej Gnjezd. Novi grob krije zopet enega naših dobrih in zvestih somišljenikov. Pokojnik je bil čuda marljiv mož. Vsako delo mu je šlo izborna od rok, samouk se je privadil najrazličnejšim opravilom. Ves dan je gibali, zvečer pa z zanimanjem čital naše časnike in knjige. Šele bolezen ga je ustavila pri delu. Počivaj v miru, krščanski mož!

— Kmetijska podružnica na Dobrni je pretečeno nedeljo povabila gospodarje in gospodinjne na časovno važen razgovor, kako od pomoči nevarnosti pomanjkanja živil. Načelnik je tolmačil razna vladna navodila in ukrepe kmetijske družbe. Udeležba je bila res sijajna, znamenje, kako se naš kmet zaveda svojega važnega poklica. Hvala gospodu načelniku! Naša podružnica ima 7. marca ob pol 9. uri dopolne v hotelu »Unionu« svoj redni letni občni zbor. Predaval bo c. kr. okrajni gozdar iz Maribora. Za naše razmere bo to predavanje velikega pomena; gre se namreč, da naše gozdove, po katerih so več let sekire neusmiljeno gospodarile, pogozdimo. Pridite in pristopite kmetijski podružnici!

— Nova ureditev vojaških dobav. Glasom objave v listu »Lieferungsanzeiger« z dne 18. februarja 1915 se je ustanovilo v c. kr. vojnem ministrstvu centralno mesto za dobave pod imenom »Zentrale für Armeelieferungen«. Temeljem izdanih novih predpisov je vsem trgovskim in obrtniškim zbornicam temu centralnemu mestu predložiti izkaze o tovarnarih in producentih ter o trgovcih po poklicu v svojih okrajih. Izkaze je narediti po strokah. Onim firmam na Kranjskem, ki menijo, da morejo po predmetu svojega obratovanja priti v poštev za vojaške dobave ter imajo primerno dobavno zmoglost, je pripravljati, da se čimprej obrnejo do trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani s prošnjo za uvrstitev v ta izkaz. Pri tem jim je navesti natančno predmete, katere

morejo dobavljati, ter je povedati množine, katere morejo izvršiti v določno navedenem času. Ne gre pa sedaj za oddajo kakih konkretnih dobav, marveč za to, da dobi oblastvo pregled o firmah. Dobave bodo v bodoče centralno mesto za dobave razpisovale.

— Olajšanje enoletnim prostovoljcem. Za potrjene črnovojne letnikov 1895 in 1896 veljajo tiste olajšave, ki so bile izdane enoletnim prostovoljcem letnikov 1892, 1893 in 1894. V letniku 1895 rojeni morajo dokazati, da se nahajajo v učnih zavodih in da bi po končanih študijah pridobili enoletno prostovoljstvo, ko bi končali letnik. Črnovojne letnika 1896 morajo dokazati, da se nahajajo v takem letniku zavodov, da, če bi ga končali, zadobe pravico do nadomestne izkušnje. Da se uvrste enoletni prostovoljci h kaki drugi kakor pri prebivanju določeni četi, se morajo vložiti za letnik 1915 prošnje do 8. marca, za letnik 1896 pa do 8. aprila pri pristojnem nadomestnem poveljništvu.

— Časopis za poljske begunce. Znani glavni tajnik odbora za poljske begunce, duhovnik Kazimir Lagosz, je začel na Dunaju izdajati tednik »Rodak« za poljske begunce. List izhaja vsako soboto na osemih straneh. Cena za četrtletje 1 K, posamezne številke po 8 vinarjev. Naslov uredništva in administracije: Dunaj I, Steindelfgasse 6.

Ljubljanske novice.

lj Umrl je c. kr. računski revident g. Moric Roschnik.

lj Lov v deželni bolnici. Danes so imeli po vrtovih deželne bolnice razburljiv lov, kakršnega, kakor se podomače pravi, ondi »še ne pomnijo«. Ponoči je ušel iz šiske nekemu kmetu vol. Celo noč je letal okolu. Proti jutru je vol postal silno nezadovoljen, hoja po ljubljanskih blatnih cestah je bila celo zanj prenaporna, nočni zrak mu ni nič kaj prijal. Dobil je pa v teh bolečinah pametno misel, krenil je v deželno bolnico. Po vrtovih je letal in čakal jutra, da pride vrsta nanj. Ko so pa »poklicani faktorji« opazili tega »pacijenta«, ga niso bili nič kaj veseli. Strežaji so dobili povelje, naj vola ulove. Vol je bil ob takem postopanju silno indigniran. Videlo se je to na vseh njegovih kretnjah, bil je uprav divji. Celo dopolne so ga morali loviti, z nobenim strežajem, ki se mu je približal, ni bil zadovoljen. Po nočnem pohodu se je očividno v volu razvijal vedno večji »maček«. Najprej se mu je približal strežaj kirurškega oddelka. Ta preteča »diagnoza« je vola do skrajnosti razburila. Zaletel se je v vse časti vrednega strežaja Antona Štritiha z zlobno namero, da mu roge zasadi skozi oči in ga tako po svojih kirurških načelih nabode. Res je strežaja pri očeh precej ranil. Sedaj so po kratkem vojnem posvetovanju poslali nanj med drugimi strežaji prosekture. Tega pa še manj, si je mislil vol, »odreti se ne damo« in je strežaja Franceta Mau neusmiljeno prekopnicil. Vse je bežalo pred volom. Nato je vol ponosno odšel, pravzaprav radi nujnosti stvari skočil na obisk, oziroma s pritožbami, pred stanovanje g. nadoskrbnika. »To je pa že preveč,« so rekli vsi navzoči ter so poslali po vojake, da bi nespravljivega vola ustrelili. Na vrtu g. nadoskrbnika je pa vol postal nekoliko boljše volje in lepših manir. Vljudo se je čahal ob drevesu. Neki zviti kmetič je to opazil, zlezel je na drevo in vrget volu vrv okolu vratu. Vol je bil ujet. Tako je bil končan dolgotrajni lov. Če bi se vodstvo bolnice ob pravem času spomnilo znanih in priznanih nedeljskih ljubljanskih lovcev, bi bil lov na vola gotovo prej končan.

lj Dopinika, ki nam je pisal o postopanju z ranjenim vojakom, prosimo, naj nam javi podrobnosti in naj se sam osebno v dopoldanskih urah oglasi pri nas. S pismi brez podpisa ne moremo nikjer nastopiti.

Turčija v vojski.

BOJI MED TURKI IN RUSI.

Carigrad, 25. februarja. (Kor. urad.) Boji, ki so se nekaj dni vršili pri Borču, severno od Artvina, so se končali s popolnim uspehom turških čet, ki so zasedle važne točke. Rusi so imeli velike izgube in so pobegnili. Ruski častniki so morali rabiti silo, da so zadrževali moštvo.

POVELJNIK 9. TURŠKEGA ARMADNEGA ZBORA.

Carigrad, 25. februarja. (Kor. urad.) Prejšnji vojaški ataše v Petrogradu, polkovnik Ramael bej je bil imenovan za poveljnika 9. armadnega zbora (Kavkaz).

TURKI NASLI ZALOGO OROŽJA.

Carigrad, 25. februarja. (Kor. ur.) Vali iz Bruze poroča, da so v tamošnji francoski redovni šoli, ki je sedaj izpremenjena v turško šolo, v podzemski votlini našli množico orožja, dinamično bombo. 19 za bojev dinamita in vžigalnice.

Poročila o Italiji.

ITALIJANSKA VLADA PROTI IZGREDOM ČASOPISJA.

»Stampa« poroča, da se je min. svet. obširno bavil s shodi, ki so zborovali 22. t. m. v celi kraljevini. Nasprotstvo med pristajši nevtalnostmi in vojske postaje državno nevarno. Vlada ukrene, kar je potrebno, da kolikor mogoče prične sama voditi javno mnenje. Povodom shodov je moralo biti pripravljeno vojaštvo.

PROTI ZBOROVALNI SVOBODI V ITALIJI.

Rim, 25. februarja. »Tribuna« zahteva, naj se vsled politične neizobraženosti naroda, ki ne zna govoriti brez tepeža, omeji zborovalna svoboda.

DRAGINJSKI NEMIRI V ITALIJI.

Rim, 24. februarja. V Monterchu pri Arrezu je prišlo do večjih nemirov radi draginje. Več karabinierjev, ki so delali red, je bilo dejansko napadenih. Tri orožniki so bili težko ranjeni. Karabinierji so enega demonstranta ustrelili. Za upostavo miru je moral nastopiti večji oddelek vojaštva.

Razna poročila.

IZMENJAVA NEMŠKIH IN FRANCOŠKIH TEŽKO RANJENIH UJETNIKOV.

Genf, 25. februarja. Med Francijo in Nemčijo se je dosegel sporazum glede izmenjave za vojno nesposobnih vojnih ujetnikov. Transporte bo vodil švicarski Rdeči križ.

PODPISOVANJE DRUGEGA NEMŠKEGA VOJNEGA POSOJILA.

Berlin, 24. februarja. (Kor. ur.) Podpisovanje drugega nemškega vojnega posojila se izvede od 27. februarja do dne 19. marca.

EKUMENSKI PATRIJARH ZA MIR.

Germanos V., patrijarh ekumenski, je posnel zgled papeža Benedikta XV. ter je začel mirovno akcijo. Kot duhovni poglavar grško-iztočne cerkve je naslovil na rusko, grško, romunsko, srbsko in črnogorsko sinodo encikliko, v kateri opozarja na strahote te vojne, izreka željo, da bi se skoro vpostavil mir, ter nalaga omenjenim cerkvam, naj ga podpirajo v tem z vsemi sredstvi.

IZ KARLOVIH VAROV ODPUSTILI 7 RUSOV.

Karlove Vari, 23. februarja. Vojno ministrstvo je dovolilo, da je smelo odpotovati 7 Rusov domov, ker so tudi Rusi izpustili naše konzulatske uradnike. Naši ruski vojni ujetniki so bili v Karlovih Varih popolnoma prosti, medtem ko so bili naši vojni ujetniki zaprti v koncentracijskih taborih.

ZADNJI TRENUTKI »ZENTE«.

Budimpešta, 23. februarja. Dva mornarja »Zente«, katere so Francozi potopili, sta ušla iz črnogorskega ujetništva skozi Albanijo in se, ko sta došla domov, zopet javila v službo. O zadnjih trenutkih »Zente« pripovedujeta sledeče: Fregatni kapitan Pachner je ukazal na najvišjem jadrnu razobesiti belo-rdečo-belo vojno zastavo in se na to podal, izdajajoč zadnja povelja in mirno kadeč svojo cigareto, na opazovališče, da da nalog za zadnji pozdrav zastavi, ki je zagromel skoro v zadnjem trenutku, predno se je ladja potopila. Ko ladje ni bilo več videti, je združeno francosko-angleško brodogradnišvo odplulo, ne da bi se udeležilo reševalnih del.

K SVOJEČASNI BENEŠKI KATASTROFI NA MORJU.

Benetke, 24. februarja. Pred tukajšnjim kazenskim sodiščem se je vršila glavna razprava v zadevi svoječasne katastrofe na morju, ko sta (13. marca 1914) trčila skupaj neki lagunski parnik, ki je vozil na Lido, in pa torpedni čoln italijanske vojne mornarice. Utonilo je nad 50 oseb, ki še do danes niso vseh našli. Kot krivca nesreče sta bila obtožena voditelja obeh ladij: kapitan Erminio Paganini in vodja torpednega čolna Amadio Padovan. Obravnava se je vršila pred civilnim sodiščem. Obtožnica sta bila spoznana za kriva in obsojena vsak na dve leti ječe; plačati imata erarju tudi 1500 lir. Odškodninske zahteve oškodovancev se zavrnejo na civilno pot. Oba obsojenca sta prijavila vzklic.

ROZA LUXENBURG V JEČI.

Berlin, 24. februarja. »Welt am Montag« poroča, da so znano socialistično agitatorico Roza Luxemburg v Berlinu aretirali in prepeljali v ječo za ženske, kjer bo morala prestati enoletno ječo, v katero je bila obsojena pred izbruhom vojne.

ŽIVILA ZA BELGIJO.

Berlin, 23. februarja. Špansko-ameriški odbor za pomoč Belgiji javlja, da se je do 3. februarja uvozilo v Belgijo čez Rotterdam 150.000 ton živil. Do 7. maja se pripelje še 55 tovorov živil.

Nasi vojni ujetniki na Japonskem.

»Hrvatska Misao« priobčuje pismo hrvatskega mornarja, ki se sedaj nahaja v japonskem vojnem ujetništvu. Pismo je pisano 26. decembra v Himiji in se med drugim glasi:

O našem ujetniškem življenju moram predvsem poročati, da ne trpimo ne mraza ne lakote; samo plače ne dobivamo niti vinarja. Na izprehod ne gremo nikoli; reki so nam, da nas ne morejo pustiti v tvoj, dokler ne pride dovoljenje japonskega ministrstva.

Zjutraj vstanemo ob 4. uri; umijemo se in ob 8. uri dobimo čaj z lepim kosom belega kruha in sladkorjem. Ob 12. je obed, ki obstoji iz ene same jedi: guljaž, polpete, ribe ali kaj drugega, razen tega dve porčiji kruha, da imamo tudi za južino. Ob 5. uri popoldne je večerja, in sicer tudi sedaj guljaž, riž, kruha pa samo eno četrtino podnevne porcije. Razen tega dobimo k obedu in večerji čaj, a brez sladkorja.

Cel dan nimamo nobenega posla; imamo pa lepo priliko, da si operemo perilo in vsakega osmo dni dobimo vročo kopel. Z eno besedo: odkar sem tukaj, sem se zredil in sem bolj zdrav nego prej.

Kdor ima kaj za čitati, čita; drugi pišejo ali pa privojujejo, kaj jim pišejo od doma. S Kitajskima pa dobivamo nemške časopise, iz katerih izvejo kaj novega in razvidimo, da vojna v Avstriji ne gre slabo. Pred nekoliko dnevi so časopisi pisali, da se je »Kaiserin Elisabeth« potopila v Cingtau z vso posadko. To ni res, ker so se vsi rešili, samo na kornem smo imeli nekaj mrtvih in ranjenih.

Kleinmayr, Italijanščina za Slovence. Slovničica in razgovori za samouke. Druga predelana izdaja 1 K 20 h. To je porabna knjižica za priučenje italijanskega jezika, prirejena za začetnike.

»Katoliška Bukvarna« v Ljubljani.

Potrjim sreem javljam vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest o smrti našega preljubljenega očeta, oziroma brata, strica in svaka, gospoda

Leo Abrama

e. kr. okrajnega tajnika

ki je danes v torek, dne 23. februarja 1915, ob 9 uri zjutraj, po dolgotrajni in mučni bolezni, preminil s sv. zakramenti, v 44. letu svoje starosti, mirno zaspal v Gospodu.

Pogreb nepoznanega bo v četrtek, dne 25. februarja, ob 4. uri popoldne iz hiše žalosti, Medvedova hča na Ločenski cesti, na tukajšnji pokopališče.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v več ceravah.

Predrago pokojnika priporočamo v blag spomin in molitev.

Rodoljivo, dne 23. febr. 1915.

Žalujoči ostali.

Zahvala.

O priložnosti smrti in pogreba našega preljubljenega soproga, očeta, starega očeta, tasta itd. gospoda

Tomaža Miki

došlo nam je toliko prisrčnih izrazov sožalja, da se ne moremo vsem osebno zahvaliti, zato tem potem izražamo prisrčno zahvalo pred vsem domačim č. g. duhovnikom, pred vsem, ki so pokojnega v njegovi dolgi in mučni bolezni veliko rat obiskali, tolažili in s sv. zakramenti pokrepčali. Nadaj se vsem, ki so pokojnega spremljali k zadnjemu počitku na pokopališču pri sv. Marjeti nize Ptuj, vsem č. g. duhovnikom, pred vsem pred g. dekanu zavrčnemu Jozefu Kraju, ki je vodil spreved na pokopališče, č. g. dom. župniku Alojzu Šuta za jedrnat besede slove-a ob odprtem grobu, cenjenemu učitelju s sv. mladi, obema pevskima zboroma, zastopnikom različnih korporacij in odborov iz ptujkega in ormoškega okraja, šol. sveta, občinskih odborov in mnogoštevilni množici sožalujočih, ki so pokojnega spremljali k zadnjemu počitku.

Pri sv. Marjeti nize Ptuj, dne 18. februarja 1915.

Žalujoča rodbina Miki.

Globoko potrti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je Vsemogočni Bog našega ljubljene soproga, očeta, starega in prastarega očeta, brata in strica, gospoda

Josipa Komana

hišnega posesnika in sod. slugo v p.

dne 24. februarja, večkrat previdnega s sv. zakramenti za umirajoče, v starosti 82 let, poklical k Sebi v boljše življenje.

Pogreb blagega pokojnika p. do jut. dne 26. febr. iz hiše žalosti Vogelnova ul. št. 7 ob 3 uri pop. na pokopališče k Sv. Križu.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v Trnovski župni cerkvi.

Predrago pokojnika priporočamo v blag spomin in molitev.

V Ljubljani, dne 25. febr. 1915.

Žalujoči ostali.

Zahvala.

Iskreno zahvaljujemo vse prijatelje in znance, ki so v tako obilnem številu pokropili in spremili k poslednji počitku našega dragega očeta

406

Andreja Gnjezda

rudarja v pokoju.

Priporočamo ljubega pokojnika Vaši molitvi.

V Ljubljani, dne 22. februarja 1915.

Žalujoča vdova in sorodniki.

Kuharica

želi službo, najraje v kako župnišče na deželi. Naslov povz. uprava lista pod št. 414. (Znamka.)

Žužnostajerska hranilnica v Celju

razpisuje mesto

410

pomožnega uradnika

Plača po dogovoru.

Prošnje je vložiti do 1. marca 1915.

Učenka

isče službo v trgovino z mešanim blagom, zmožna slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi ter zmožna tudi strojeplaja in stenografije. Najraje gre na deželo. Pismena vprašanja na upravnštvo »Slovenec« pod št. 411.

Novo izšlo! Novo izšlo!

Sloviti 389

Favorit-modni album

za pomlad in poletje 1915 in
Favorit mladinski album
in album za perilo

kakor tudi vsi novi kroji so v zalogi pri tvrdki

M. Ranth

Ljubljana, Marijin trg.

Glavno zastopstvo za Favorit za Kranjsko.

Favorit modni album, cena 95 vin., po pošti K 1 05.
Favorit mladinski album (perilo) album, cena 95 vin., po pošti K 1 05.

! Vožnje!

Hotel Union v Ljubljani

odda s 1. majem 1915 vožnje omnibusa in drugih potrebščin za podjetje proti pavšalni ceni.

Ponudbe naj se naslove na 407

Grand Hotel Union v Ljubljani.

Sprejmo se takoj

412

trgovski pomočnik, prodajalka in učenec

pri trgovini meš. blaga Fran Rupnik, Konjice, Staj.

Pogreša se Anton Kambič

infanterist pri c. kr. d. obrambnem pošolku št. 27. 6. stolitja, vojna posta št. 48.

Od 1. oktobra 1914 ni o njem nobenega poročila. Kdor bi kaj zanesljivega vedel o njem, naj obvesti **Frančiško Kambič**, Metlika št. 43.

398

Sprejme se

trgovski pomočnik ali prodajalka

za trgovino z mešanim blagom. Spretni manufakturiisti imajo prednost. Ponudbe z natančno navedbo dodelanega službovanja v nemščini na upravo lista pod: »Spreten manufakturiist št. 375.

Globoko potrjim sreem naznanjam vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je nad vse ljubljena dobra mama

Marija Zalokar

dne 24. februarja ob 5. uri zjutraj po kratki bolezni, previdena s sv. zakramenti za umirajoče, v 62. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb se vrši v petek 26. febr. ob 9. uri zjutraj v Mengšu. Drago pokojnico priporočam v pobožno molitev!

Mengeš, dne 25. februarja 1915.

Anton Zalokar
kaplan na Brezovici.

Prva ljubljanska higijenična mlekarna M. BRADAŠKA

se je preselila v Kolodvorsko ulico št. 35 (hiša g. Rovšeka), kjer je otvorila novo opremljeno prodajalno in mlečno pivnico.

Polno mleko Smetana Ca no maslo Sir

396

Bestavlja se tudi na dom. Telefon št. 287.

THE VERA American Shoe

za gospode in dame so dospeli iz Amerike.

Moderno prilježno lično ceno trpežno

Edina prodaja: čevljarnica **J. Szantner** Ljubljana

Selenburgova ulica 4

Made by Rice & Hutchins Boston, Mass. U.S.A.

